DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 126. Sobota, 27 Maja (8 Czerwca). 1867 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się.—We wszystkiem co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. —Miesięcznie kop. 67.— Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rsr. 9 kop. 20.—Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30. Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 26 Maja (7 Czerwca).

Wykaz szczegółowy tabel likwidacyjnych majątków w królestwie polskiem położonych, zatwierdzonych ostatecznie przez komisję likwidacyjną królestwa polskiego, oraz ilości wyznaczonej i odesłanej przez tęż komisję indemnizacji likwidacyjnej od 1 (13) lutego do 1 (13) marca 1867 roku, — zamieszczony jest w osobnym dodatku do dzisiejszego numeru dziennika.

Magistrat Miasta Warszawy.—Ponieważ termin do złożenia raportu Władzy Wyższej o rezultacie składki Wielkotygodniowej za r. b. upływa, Magistrat zatem ma zaszczyt upraszać JW. i W. Właścicieli i Rządców domów, ażeby doręczone im w tym celu kurendy, po zebraniu ofiar na Szpitale wszelkich wyznań od swych lokatorów, najdalej w dniach pięciu wraz z zebraną kwotą złożyli na ręce właściwego Delegowanego na kurendzie z nazwiska i numeru zamieszkania wymienionego, i upoważnionego do pokwitowania z odbioru pieniędzy i kurendy. Przytem uprasza JW. i W. do tej czynności delegowanych Obywateli, ażeby najdalej do dnia 3 (15) Czerwca r. b. po skompletowaniu wszystkich kurend do Ich rewiru należących, powierzony im kwitarjusz wraz z kurendami i kwitem Bankowym na wniesioną składkę Magistratowi, a mianowicie w Wydziale Administracyjnym złożyć raczyli, gdyż od tego zależy zamknięcie ogólnego obrachunku. W końcu Magistrat widzi się w obowiązku uprzedzić JW. i W. Właścicieli i Rządców domów, że zagubienie kurendy nie może być inaczej usprawiedliwionem, jak tylko podpisami wszystkich lokatorów domu tego, w którym kurenda zaginęła, z oświadczeniem wysokości składki, jaką każdy lokator zaofiarować raczył.

Najwyższy reskrypt do Finlandzkiego jenerał-gubernatora, jenerał-adjutanta hrabiego Adlerberga. Hrabio Mikołaju synu Włodzimierza! Zaszczyciwszy was Najmiłościwszem poruczeniem otwarcia w Imieniu Mojem posiedzeń obecnego sejmu, teraz z nastaniem wskazanego przezemnie w tym celu terminu, rozkazuję wam, w Imieniu Mojem, zamknąć takowy 19 (31) maja. Przy tem wynurzam wam zupełną wdzięczność za ścisłe spełnienie włożonych na was obowiązków co do zarządu powierzonego wam kraju, zgodnie z Memi wskazówkami i ze skutecznem usprawiedliwieniem Mojego dla was zaufania. Przebywam dla was Cesarską Łaską życzliwym. Na oryginale własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano: „ALEXANDER." W Carskiem Siole, 14 (26) maja 1867 r. (*Rus. Inw.*)

Urlopy. Zastępstwo. — Minister dworu Cesarskiego, jenerał-adjutant, jenerał piechoty *hrabia Adlerberg I*, otrzymał urlop za granicę, dla poratowania zdrowia, a na czas nieobecności jego, zarząd ministerstwa dworu i dóbr udzielnych, wraz z innemi podwładnemi mu wydziałami, powierzony został dowodzącemu główną kwaterą Cesarską, jenerał-adjutantowi, jenerałowi-lejtnantowi hrabiemu *Adlerbergowi 2-mu*, a towarzysz ministra spraw zagranicznych, tajny radca *Westman*, powołany został do kierowania ministerstwem spraw zagranicznych, w czasie nieobecności w Petersburgu wice-kanclerza księcia Gorczakowa. (*Siew. Pocz.*)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 26 Maja (7 Czerwca).

Z dokumentów złożonych parlamentowi angielskiemu w kwestji luksemburgskiej, okazuje się, że cesarz Napoleon z początku obstawał przy zdaniu, że król niderlandzki ma niezaprzeczone prawo ustąpić wielkie księztwo luksemburgskie, lecz już 19-go kwietnia zapewnił lorda Cowley, iż nie przyjmie żadnego powiększenia terytorjalnego. Rząd pruski w tydzień potem oznajmił, że jeżeli zbierze się konferencja dla załatwienia kwestji luksemburgskiej, to będzie gotowym do takich ustępstw, jakichby inaczej nie uczynił. Teraz z powodu zjazdu monarchów w Paryżu, położenie polityczne, które niedawno z powodu kwestji luksemburgskiej, zdawało się tak mętne, nabrało zupełną świetność pokoju.

Nordd. A. Z. zaprzecza wiadomościom poprzednio podanym przez *Patrie*, jakoby rząd pruski oznajmił już gabinetowi duńskiemu zamiar zatrzymania Alsen i Düppelu i zwrotu tylko terytorjum Apenrade. Według berlińskiego organu ministerjalnego, układy nie doszły jeszcze do tego stadjum, gdyż dotąd tylko rząd pruski zapytał się gabinetu duńskiego, czy gotów będzie przejąć na siebie odpowiednią część długu księztw nadelbańskich i zapewnić opiekę niemcom w północnych okręgach Szlezwigu, na co gabinet duński odpowiedział, że skłonny jest do prowadzenia układów na tej podstawie.

La France zaprzecza także wiadomości podanej przez *Patrie*, o układach toczących się pomiędzy rządem pruskim a królem hanowerskim w przedmiocie abdykacji tego ostatniego i o gotowości tegoż do podpisania układu. Rząd pruski chciał wprawdzie uczynić zależnym od abdykacji zwrot osobistego majątku króla hanowerskiego, lecz ten ostatni stanowczo odmówił temu żądaniu.

Prov. Corr. donosi, że po zamknięciu obecnych posiedzeń sejmu pruskiego, jeszcze w roku bieżącym będą musiały odbyć się posiedzenia sejmu związku północno-niemieckiego (we wrześniu), posiedzenia sejmów prowincjonalnych w Prusach (w październiku) i posiedzenia sejmu pruskiego (w listopadzie).

Dzienniki podają szczegółowe warunki umowy, zawartej w przedmiocie dóbr kościelnych pomiędzy rządem włoskim a domami Erlangerów w Paryżu i Frankfurcie, i Schrodera w Londynie.

Stany Zjednoczone zostawione są na wielkie zawichrzenia z powodu radykalnych dążeń kongresu. Na południu nie tylko ciągle trwają spory pomiędzy władzami cywilnemi a wojskowemi, pomiędzy demokratami a republikanami, pomiędzy białymi a murzynami, ale nawet przybierają groźny charakter. Tak w Fredericksburgu wykryto pomiędzy murzynami spisek, mający na celu rozbrojenie załogi i zrabowanie twierdzy.

---

* **JW. Jenerał - Feldmarszałek Hrabia Namiestnik królestwa, otrzymał następujący telegram z Paryża, z 26 maja (7 czerwca):**

„*Comte Berg, Varsovie.*

La providence a veillé sur notre Souverain. Hier, au retour de grande revue par bois de Boulogne, on a tiré contre voiture occupée par les deux Empéreurs et nos deux Grands Ducs. Personne heureusement n'a été atteint;—le miserable est polonais.

(signé) *Adlerberg*".

Przekład:

„*Do Hrabiego Berga, w Warszawie.*

Opatrzność czuwała nad naszym Monarchą. Wczoraj, przy powrocie z wielkiej rewji przez lasek buloński, strzelono do powozu zajętego przez obydwóch Cesarzy i naszych dwóch Wielkich Książąt. Na szczęście, nikt nie został trafiony;—nędznik jest polakiem.

(podp.) *Adlerberg*".

---

* Jutro, w sobotę, 27 maja (8 czerwca), o godzinie 11-ej z rana, z powodu cudownego ocalenia od zbrodniczego zamachu w Paryżu, na drogocenne życie Najjaśniejszego Pana, będzie odprawione w prawosławnej katedrze św. Trójcy, przez najprzewielebniejszego Joanicjusza, arcybiskupa warszawskiego i nowogieorgiewskiego i prawosławne duchowieństwo, dziękczynne nabożeństwo. Jednocześnie odprawione będą dziękczynne nabożeństwa we wszystkich świątyniach wszelkich wyznań.

---

* (Podróż Najjaśniejszego Pana). *Siew. Pocz.* podaje następujące depesze telegraficzne: „*Paryż, 3 czerwca.* Wczoraj, w niedzielę, 2-go czerwca, Najjaśniejszy Cesarz Alexander przyj-

mował w pałacu Elysée prefekta departamentu Sekwany i deputację rady municypalnej. Jego Cesarska Mość był o godzinie 11-ej na mszy w kościele ruskim. Najjaśniejszy Cesarz znajdował się następnie, wraz z cesarzem Napoleonem, na wyścigach konnych w Longchamps i udał się następnie do Saint-Cloud dla odwiedzenia księcia następcy tronu francuzkiego. Wieczorem dany był w Tuilerjach wielki obiad".—„*Paryż, 4 czerwca.* Wczoraj wieczorem, po wielkim obiedzie w ambasadzie ruskiej, Najjaśniejszemu Cesarzowi Alexandrowi przedstawiali się rosjanie, znajdujący się obecnie w Paryżu".—Berliński *Staats Anzeiger* z 31-go maja podaje pomiędzy innemi następujące szczegóły o przyjeździe Najjaśniejszego Pana do Poczdamu i o przyjęciu Jego Cesarskiej Mości przez dwór królewsko-pruski: „Po przybyciu wczoraj do Poczdamu, Jego Cesarska Mość raczył wsiąść, wraz z królem pruskim, do otwartego powozu, zaprzężonego parą koni, i udał się razem z królem do pałacu miejskiego. Następnie jechali, w otwartym powozie, Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Włodzimierz Alexandrowicz i J. Kr. W. książę Karol, dalej zaś jechały w powozach pozostałe ośm osób z rodziny królewskiej, które znajdowały się przy powitaniu Najjaśniejszego Cesarza. Hrabia Bismarck w mundurze kirysjerskim i książę Gorczakow jechali w powozie bezpośrednio za ekwipażami książąt królewsko-pruskich. W Lustgarten (ogród spacerowy pałacu miejskiego) stała uszykowana kompanja 1-go pułku piechoty gwardji, w paradnych uniformach, w historycznych kaskach grenadjerskich, z muzyką i sztandarem, pod dowództwem kapitana Redera. Muzykańci stali na prawem skrzydle u wejścia na most: przed nimi zajęli miejsca główni dowódcy, a naprzeciw kompanji gwardji— wszyscy oficerowie załogi poczdamskiej. Po przybyciu Jego Cesarskiej Mości i jego królewskiej mości do Lustgartenu, kompanja gwardji oddała honory wojskowe; Jego Cesarska Mość i jego królewska mość wysiedli z powozu i przeszli po przed frontem pałacu przy dzwiękach ruskiego hymnu narodowego; następnie kompanja gwardji, uszykowawszy się w kolumnę, poszła oddziałami dla odniesienia sztandaru. Przy wejściu do pałacu, Najjaśniejszy Cesarz powitany został przez wielkiego szambelana dworu hr. Rederna, marszałka dworu i domu królewskiego hr. Picklera i wielkiego mistrza ceremonij hr. Stielfroda. W sali marmurowej pałacu, Najdostojniejsi Goście powitani zostali przez małżonki książąt Karola i Fryderyka-Karola i przez trzy księżniczki, ich córki; przywitawszy uprzejmie księżny, Najjaśniejszy Cesarz raczył udać się do paradnych apartamentów Cesarskich, a Wielki Książe, do wyznaczonych dla Niego pokojów. O godzinie 5-ej wieczorem, w niebieskiej sali paradnej pałacu, dany był obiad familijny na 18-cie osób, na którym znajdował się książę Oskar szwedzki. W sali marszałkowskiej zastawiony był jednocześnie obiad na 62 osoby. O godzinie 7-ej wieczorem dane było przedstawienie teatralne, wykonane przez artystów dramatu i baletu teatru królewskiego w Poczdamie, pod głównym kierunkiem jenerał-intendenta Gilsena, który wyszedł na spotkanie Jego Cesarskiej Mości i jego królewskiej mości pod kolumnadę teatralną. Grano sztukę pod tytułem *Die zärtlichen Verwandten* („Czuli krewni"), poczem dane było divertissement złożone z rozmaitych tańców. Najjaśniejszy Cesarz Alexander i król pruski znajdowali się podczas pierwszej połowy przedstawienia w prawej loży awanscenowej, następnie zaś przeszli do wielkiej loży dworskiej, gdzie znajdowali się Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Włodzimierz Alexandrowicz, wielki książę meklemburg-szweryński, książę Oskar szwedzki i wszyscy bawiący w Poczdamie książęta i księżny domu królewsko-pruskiego. Pierwsze rzędy krzeseł przeznaczone były dla osób z orszaku Cesarskiego i dla osób z ambasady ruskiej. Wszystkie pozostałe miejsca zajęte zostały przez zwykłą publiczność. Po ukończeniu widowiska, król odprowadził Najdostojniejszych Gości do pałacu miejskiego, poczem Najjaśniejszy Cesarz i Jego Ces. Wys. Wielki Książę Włodzimierz Alexandrowicz raczyli udać się do swoich apartamentów. Następnego dnia, 19 (31) maja, w zamku Sans-Souci, u królowej wdowy Elżbiety, zastawione było śniadanie—*déjeuner dinatoire.* Najjaśniejszy Cesarz i Wielki Książę udali się niezwłocznie po śniadaniu w dalszą podróż do Paryża, pociągiem nadzwyczajnym. Król, książęta królewscy, hr. Bismarck i cały skład ambasady ruskiej, pożegnali Jego Cesarską Mość i Jego Cesarską Wysokość w dworcu drogi żelaznej".— Czytamy w *Köln. Z.* z soboty, 1-go czerwca: „Przyjazd Najjaśniejszego Cesarza ruskiego do Kolonji miał miejsce dziś, o godzinie 4½ z rana. Jednocześnie z Najdostojniejszym Podróżnym przyjechali Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Włodzimierz i J. Kr. W. wielki książę wejmarski. Zatrzymawszy się przez pół godziny na dworcu centralnym drogi żelaznej, Najjaśniejszy Cesarz udał się w dalszą podróż do stolicy Francji, w towarzystwie Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy tronu, który przybył tu wraz z J. Kr. W. wielkim księciem dziedzicznym sasko-wejmarskim, i Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Włodzimierza. Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Cesarzewicz Następca tronu stanął był w hotelu du Nord, gdzie zatrzymywali się także JJ. Kr. WW. wielcy książęta sasko-wejmarscy. (Wielki książę panujący wyjechał już napowrót do Wejmaru; wielki książę dziedziczny udał się do Düsseldorffu). W chwili przybycia Jego Cesarskiej Mości, na dworcu drogi żelaznej nie było przyjęcia urzędowego. Najjaśniejszy Cesarz zdawał się cieszyć wybornem zdrowiem. Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Cesarzewicz Następca tronu, oraz wielcy książęta sasko-wejmarscy, skorzystali wczoraj ze swego pobytu w Kolonji dla zwiedzenia katedry i odbycia spaceru do ogrodów botanicznego i zoologicznego."

Wiadomości telegraficzne.

* *Paryż, 5 czerwca* Król pruski przybył dziś o godzinie czwartej do banhofu, gdzie powitany został przez cesarza Napoleona. Król, książę następca tronu pruskiego i cesarz Napoleon jechali razem w jednym powozie; niezmierne tłumy ludu zgromadziły się na bulwarach i na ulicy Rivoli. Wojska tworzyły szpaler na banhofie, na placach Luwru i Karuzelu i na dziedzińcu pałacu tuileryjskiego. O godzinie 4½ miał miejsce przyjazd do Tuileriów, gdzie cesarzowa powitała dostojnego gościa. (*Wolffs T. B.*)

* *Berlin, 5 czerwca. Prov. Corr.* donosi: Układy z pierwszymi ministrami państw południowo-niemieckich doprowadziły, jeszcze przed wyjazdem hr. Bismarcka, do porozumienia co do głównych podstaw zjednoczenia celnego, które ma być dokonane. Wszelkie pogłoski dziennikarskie o przyszłych zmianach w ministerstwie, oparte są na samych tylko zmyśleniach. Przed stanowczą decyzją co do nowej organizacji Hanoweru, wysłuchani zostaną mężowie zaufania, powołani z pomienionego kraju. (*Tamże*).

* *Wiedeń, 5 czerwca.* Izba panów przyjęła dziś znaczną większością projekt adresu podług wniosku komisji i upoważniła prezydjum do doręczenia adresu cesarzowi. (*Tamże).*

* *Zagrzeb, 4 czerwca.* Wczorajsza kongregacja komitatu bukowarskiego postanowiła założyć protest uroczysty przeciw tymczasowemu wice-żupanowi, który posłał, bez wiedzy komitatu, ziemię na usypanie kopca koronacyjnego, i wystósowała do kancelarji nadwornej prośbę, ażeby hr. Szapary został o tem zawiadomiony. Ban wyjechał na uroczystość koronacji (*Die Presse*).

* *Trjest, 4 czerwca.* W Capodistria miała miejsce eksplozja petardy. Żandarmerja zapobiegła wybuchowi pożaru. Wyznaczono nagrody za wykrycie sprawców.—Wytoczono proces tutejszemu dyrektorowi teatru, Belloti Ban. (*Tamze*).

* Jego Wysokość Książę Jerzy Oldenburgski, raczył wyjechać do Petersburga.

* (Exportacja zwłok ś. p. jen. Abramowicza). W dniu dzisiejszym (*) o godzinie 12-ej po nabożeństwie żałobnem w kościele Przemienienia Pańskiego nastąpiło przeprowadzenie zwłok na stację kolei żelaznej petersbursko-warszawskiej ś. p. jenerał-lejtnanta Ignacego Abramowicza, głównie zarządzającego pałacami Cesarsko-Królewskiemi w Królestwie Polskiem i kawalera różnych orderów Cesarsko-ruskich i zagranicznych. Orszakowi pogrzebowemu towarzyszył JW. Jenerał-Feldmarszałek Hrabia Namiestnik otoczony świtą jenerałów i dygnitarzy, oraz oddział ułanów i konnej artylerji.

* (Loterja fantowa). Warszawskie towarzystwo dobroczynności w spełnieniu § 5 drukiem ogłoszonego planu do loterji urządzić się mającej na korzyść ubogich, ma honor podać do publicznej wiadomości, że wystawa fantów urządzoną została w gmachu towarzystwa przy ulicy Krakowskie Przedmieście nr. 370, i każdego dnia, poczynając od dnia 27 maja (8 czerwca) r. b. od godziny 11-ej z rana, do godziny 6-ej z południa, bezpłatnie zwiedzaną byc może.— Na wystawie powyższej sprzedawane będą bilety loteryjne po kop. 25.

* (Nowe widowiska). Zdaje się, że i w tym roku, jak zwykle, miesiąc czerwiec utrzyma godnie tytuł „karnawału letniego". Oprócz albowiem przyszłych uroczystości i zabaw, teraz już zapowiedziano nam aż pięć nowych widowisk. Pierwszem, czyli najbliższem raczej, będzie koncert jutrzejszy w teatrze, w którym raz jeszcze, „na żądanie" wystąpią siostry Delepierre;—drugie, które obudzi powszechne zajęcie, zapowiada nazajutrz, czyli w przyszłą niedzielę, debiut p. Klaudyny Couqui, znanej tu już pierwszej tancerki wiedeńskiej, w balecie „Esmeralda"; trzecie, będzie prawdziwą uroczystością artystyczną, gdyż pozwoli nam usłyszeć na scenie teatru w przyszły wtorek p. Roger w roli Edgara Rawenswood. Znakomity ten śpiewak wystąpi tu również w Faworycie, z której próba na scenie, odbyła się wczoraj. Nakoniec czwartem, bliskiem już równie a nadzwyczajnem widowiskiem, będzie przedstawienie nowej dramy „Młodość Muszkieterow", na benefis p. Bakałowiczowej, we środę. Tegoż samego wieczoru, w ogrodzie instytutu muzycznego odbędzie się wieczór symfoniczno-chóralny pod dyrekcją pp. Ap. Kątskiego i St. Moniuszki, którego świetny program zadowolni słuchaczy. Tak więc, cztery kolejno prawie po sobie idące widowiska, oczekują na publiczność warszawską, której zwyczajny kontyngens pomnaża się teraz ciągle napływem gości. Dodać tu jeszcze wypada, że zaraz po benefisie p. Bakałowiczowej, odbędzie się drugi, dla znakomitego i zasłużonego istotnie artysty, Królikowskiego, a przy tej sposobności dany będzie „Kupiec wenecki" Szekspira, w którym rolę Schylloka, przedstawi benefisant. Wreszcie i resursa obywatelska urządza znowu na d. 17 b. m., poranek muzykalno-deklamacyjny dla p. Kwiecińskiej. *Al.*

* (Koncert w ogrodzie instytutu muzycznego), którego program niedawno podaliśmy, ma się odbyć w przyszłą środę, 31 maja (12 czerwca).

* (Konerta p. Ap. Kątskiego w Kaliszu). Otrzymaliśmy następujące doniesienie z Kalisza: „Kalisz długo oczekiwał na zapowiedziany koncert Apolinarego Kątskiego, dyrektora instytutu muzycznego i wychowańców tegoż instytutu. To oczekiwanie kaliszan w zupełności powetowanem zostało w dniach 6 (18) i 7 (19) maja r. b., w których koncerta odbyły się. Program koncertów ze wszech stron wyborny, dał nam poznać nietylko wzniosłe kompozycje mistrzów, pomiędzy któremi było kilka numerów kompozycji samego dyrektora, lecz zarazem zapoznawszy nas z talentami wychowańców, pozwolił nam dostatecznie ocenić kierunek i skalę wykształcenia w instytucie muzycznym. O samym p. Kątskim, jego mistrzowskiej grze pokonywającej wszystkie techniczne trudności skrzypiec, nie ośmielam się mówić. P. Kątski znany prawie całej Europie, gra jego wszędzie zyskała uznanie. Wspomnę tylko o jego wychowańcach, a sądzę że i jemu będzie milej, bo sława uczniów mistrzowi się należy. Na koncertach występowali pp. Ignatowski (tenor), Grzywiński (bas) i Wojciechowski (fortepjanista); o mechanizmie tego ostatniego, i pięknem wyrobieniu głosów pierwszych dwóch, tylko pochlebnie wyrazić się można. Duet z Belizarjusza odśpiewany przez pp. Ignatowskiego i Grzywińskiego, ogólnie zachwycił słuchaczy; w całej jednak pełni głosu wystąpił p. Grzywiński w kompozycji Rożnieckiego „Wyklęty". P. Wojciechowski biegłością i zrozumieniem gry na fortepjanie, piękne rokuje nadzieje; na drugim koncercie odegrał poloneza własnej kompozycji, i choć ten utwór nie objawił w zupełności bujnej fantazji młodego kompozytora, wszelako wiele popisu mechanicznego wykazał. W imieniu kaliszan, znawców i lubowników prawdziwej muzyki, serdeczną składamy podziękę p. Kątskiemu, że nas nietylko grą własną wyrwał z zastoju muzycznego, ale zarazem dał sposobność lubowania się naszemi młodemi talentami, w kraju kształcącemi się. *J. E.*"

* (Straż ziemska). *Dzien. gub. radom.* pisze: Celem miejscowego dozoru, przestrzegania porządku i bezpieczeństwa publicznego, oraz bezpośredniego wykonywania rozporządzeń policyjnych w miastach i powiatach królestwa polskiego, w d. 19 (31) grudnia 1866 r. zapadł Najwyższy rozkaz polecający sformowanie oddzielnych komend policyjnych, pod nazwą straży ziemskiej. Obecnie, komendy te w gubernji radomskiej sformowane zostały, umundurowane, rozesłane do powiatów i wydziałów, i zaczęły pełnić swe obowiązki.

* (Droga bita). Tenże dziennik donosi, że w skutku nowego administracyjnego podziału kraju, zaszła potrzeba połączenia drogę bitą 2-go rzędu miasta powiatowego Kozienice z Radomiem; istniejąca bowiem między temi miastami droga zwyczajna jest tak piaszczysta, że w niektórych miejscach trudna jest do przebycia. Urządzenie nowej drogi bitej będzie korzystne nie tylko pod względem administracyjnym, ale i gospodarczym. Kierując się temi uwagami, rząd gubernjalny zaprojektował zbudować tę drogę miejscowym szarwarkiem.

* (Wypadki). W dniu wczorajszym, Juljanna Halberg, wyrobnica lat 40, poróżniwszy się z kochankiem swoim dymisjonowanym żołnierzem, przez otrucie się zamierzyła odebrać sobie życie i w tym celu napiła

(*) Nie wczoraj, jak mylnie doniosły obydwa kurjery: *Warszawski* i *Codzienny*, wprowadzając w błąd publiczność.

się sinego kamienia, rozpuszczonego w spirytusie; po udzieleniu jej jednak natychmiast zaradczych środków lekarskich, przywróconą do życia została. — W tymże dniu po południu, w domu pod nr. 1113*a* przy ulicy Walicow, gdzie się mieści fabryka krochmalu, zapaliła się ściana przytykająca do komina, lecz za przybyciem kilku ludzi z 4-ej części straży ogniowej, ogień natychmiast ugaszony został, niezrządziwszy żadnych szkód.

Słowiańscy goście.

* (Pobyt słowian w Moskwie.) *Mosk. Wied.* pod 19 maja piszą pomiędzy innemi: „Moskwa ciągle robi honory swym słowiańskim gościom. Dziś, uniwersytet po wczorajszem swem uroczystem zgromadzeniu, dawał na ich cześć obiad, a dzięki uprzejmości gospodarzy i niezmordowanej pieczołowitości szanownego rektora, jego ciągłej gotowości do przemawiania w sposób ożywiony, przy ogólnej nieprzymuszoności i ożywionej wymianie myśli, biesiada udała się jak najdoskonalej.

Tegoż dnia rano, deputacja przybyłych tu słowiańskich gości, złożyła wizytę moskiewskiemu głowie miejskiemu, księciu A. Szczerbatowowi, żeby wyrazić mu podziękowanie za trudy jakie ponosi względem ich przyjmowania i wynurzyć ogólną ich wdzięczność miastu Moskwie, za uprzejmą i hojną gościnność. Wimieniu deputacji przemawiał p. Szafarik, bibliotekarz z Belgradu. Książę Szczerbatow odpowiedział na tę przemowę, a następnie uściskał wszystkich obecnych, przy pełnych współczucia okrzykach."

* (Wyjazd słowian). *Gołos* pod 22 maja pisze: „Sławiańscy goście zaczęli powoli rozjeżdżać się z Moskwy. Dziś o godzinie 9 rano przyjechali ztamtąd do Petersburga: Palacki-syn, Hammernik, Koutski, Topinka, Zwierzyna, Fuchs i Matusz. Wszyscy oni spieszą z powrotem do domu, powoływani przez własne interesa, a Palacki syn, będąc komisarzem przy wystawie paryzkiej, spieszy do Paryża; wyjechał on z Petersburga do Wierzbołowa, dziś o godzinie 6-ej wieczorem, a inni pojechali do Warszawy, o godzinie 1-ej z południa."

Tenże dziennik pod 23-im pisze: „Dziś o godzinie 1-ej wyjechali z Petersburga do Warszawy, jeszcze niektórzy z naszych słowiańskich gości, nie mający możności przedłużenia swego pobytu w Rosji, z powodu powołujących ich do kraju osobistych interesów: wyjechali: kanonik Radliński (słowak), dr. Juljusz Gregr (czech), redaktor dziennika *Narodne Noviny*, dr. Skrejszowski (czech), wydawca i właściciel drukarni, w której drukuje się dziennik jego brata *Politik*; Niemiec (serb), literat. Kanonika Radlińskiego wzywa do kraju bliskość uroczystości Zielonych Świątek, odprawianych z szczególną solennością w kościele przy którym on się znajduje. P. Gregr potrzebuje powrócić do Pragi w interesach redakcji swego dziennika; p. Skrejszowskiego powołują jego wydawnicze i drukarskie interesa, a p. Niemieca, literackie. Dziś także, o godzinie 6-ej, wyjechali do Warszawy: Rodak i Walicz. Powrócili z Moskwy oprócz tego: chorwat Łukszycz (literat), serb Teodorowicz (artysta) i łużyczanin Müller (dr. medycyny), dotąd bawiący w Petersburgu. Przybyli zaś do Petersburga z Warszawy, dwaj czarnogórscy senatorzy i wojewodowie, Eljasz Płamienac i Piotr Wukoticz. Są to pierwsi czarnogórcy, przyjeżdżający się do odwiedzających nas słowian. Pp. Płamienac i Wukoticz jutro jadą do Moskwy na wystawę etnograficzną. Oprócz tego przyjechał do Petersburga znany ajent słowiański Karysz z Bremy. Dotąd p. Karysz zajmował się urządzeniem emigracji słowian do Ameryki, teraz zaś, jak słyszeliśmy, chce tu starać się o skierowanie słowiańskiej emigracji do Rosji."

* (Podarunek). *Mosk. Wied.* pod 20 maja piszą: „Onegdaj Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz, przy oglądaniu wystawy etnograficznej, zwrócił szczególną uwagę, w oddziale wielko-ruskim, na zbiór krzyżyków ludowych do noszenia na piersiach i zapragnął posiadać go na pamiątkę wystawy. W d. 20 maja, jako w dniu imienin Jego Cesarskiej Wysokości, zbiór ten doręczony został Wielkiemu Księciu przez członka organizatora wielkoruskiego przemysłowego oddziału, profesora Kittary. Jego Cesarska Wysokość wynurzył zupełne zadowolnienie i podziękowanie za zbiór krzyżyków ludowych do noszenia na piersiach, nadzwyczaj go zajmujący".

* (Odjazd n. króla greckiego z Kopenhagi), podług zapewnienia *Kron. Wiest.*, odłożony został na tydzień. Jego królewska mość uda się 23 maja z eskadrą kontr-admirała Kerna i prawdopodobnie przybędzie do Kronsztadu w przyszły piątek, 26 albo w sobotę 27 maja. (*Rus. Inw.*)

* (Koleje żelazne). *Gazetą gubernjalna kurska* donosi, że drugą gałęź kolei żelaznej kurskiej, mianowicie kursko-kijowską, zaczęto budować z początkiem wiosny; na całej projektowanej linji roboty czynnie są prowadzone, i jak powszechnie mówią, skutecznie. Od Kurska do Kijowa linja dzieli się na cztery oddziały. Kursko-kijowska kolej będzie przerzynać powiaty: kurski, lgowski, rylski i część powiatu sumskiego gubernji charkowskiej, a ztąd pójdzie na powiat putywlski do granicy gubernji charkowskiej.— Kolej orłowsko-witebska, z m. Witebska, jak wnosić można z dotychczasowego pośpiechu czynności, będzie gotowa przed terminem zakreślonym koncesją. W roku przyszłym na jesień otwartą zostanie jeżeli nie do m. Orła, to do Rosławla, na rozległości 235 wiorst.

* (Przesiedlenie łotyszów do gubernji kowieńskiej). *Wil. Wiest.* pisze: W tych dniach otrzymaliśmy wiadomość, że znowu kilkadziesiąt rodzin łotyszów przesiedlają się na Żmudź (w powiat telszewski). Pierwsze przesiedlenie miało miejsce w roku zeszłym; byli to włościanie, komornicy, mieszkający dotąd na granicach guberji witebskiej i Kurlandji, którzy na wezwanie rządu dobrowolnie zgłosili się dla przesiedlenia się do powiatu telszewskiego w charakterze włościan-uwłaszczonych. Osiedleni oni zostali w folwarku Rytkinach, położonym o 7 wiorst od m. Telsz. Potrzeba prędszego urządzenia przesiedlonych i dania im przytułku (albowiem dotychczasowy dzierżawca folwarku mieszkał w nim do czasu ukończenia dzierżawy), zmusiła miejscową władzę powiatową nazajutrz po ich przybyciu, zjechać do Rytkin dla urządzenia tej pierwszej ruskiej kolonji.

* (Konstytucja austrjacka.) Lwowski dziennik *Słowo*, w artykule wstępnym do N. 39, między innemi pisze: „Fakt zamknięcia sejmu zagrzebskiego znowu odsłonił przed Europą wielką bliznę państwa austrjackiego. Wobec sejmowej większości sławiańskiej w Pradze, Brünie i Zagrzebiu, ustąpiła pod naciskiem przemagającej siły. Tylko niemcy i madziarowie, a poczęści polacy, używają swobód konstytucyjnych w całem znaczeniu; inne zaś austrjackie ludy, jako to: czechy, morawianie, chorwaci, serbowie i ruś austrjacka, muszą ulegać woli uprzywilejowanych niemców, madziarów i polaków. Konstytucja dla nich próżne słowo."

Anglja.

* (Kwestja luksemburgska). *Londyn, 5 czerwca.* Z dokumentów objętych niebieską księgą i złożonych wczoraj w parlamencie okazuje się, że cesarz Napoleon utrzymywał z początku, iż królowi niderlandzkiemu służy bezwarunkowo prawo odstąpienia Luksemburga na rzecz Francji. Lecz już 19-go kwietnia cesarz dał lordowi Cowley, ambasadorowi angielskiemu w Paryżu, zapewnienie, że nie przyjmie pod żadnym warunkiem zwiększenia terytorjalnego. Dnia 26-go kwietnia hr. Bismarck oświadczył lordowi Loftus, ambasadorowi angielskiemu w Berlinie, że w razie zgromadzenia się konferencji mocarstw uczestniczących w uregulowaniu kwestji luksemburgskiej, Prusy porobią na korzyść utrzymania pokoju takie ustępstwa, które były niemożebnemi przed konferencją. (*Wolffs T. B.*)

* (Bil reformy). *Londyn, 3 czerwca.* Komitet izby gmin zajmował się w dalszym ciągu zbadaniem bilu reformy. P. Gaselee zaproponował poprawkę, ażeby miasta obejmujące w sobie 5 tysięcy mieszkańców, nie wysyłały reprezentantów do parlamentu. P. Disraeli zbijał ową poprawkę; p. Gladstone zaś ją popierał. Poprawka ta odrzuconą została 269 głosami przeciwko 52. (*Corr. Hav. Bul.*)

Austrja.

* (Izba niższa). *Wiedeń, 5 czerwca.* Na wczorajszem posiedzeniu izby niższej, prowadzone były w dalszym ciągu rozprawy nad adresem. Po postawieniu wniosku co do zamknięcia rozpraw ogólnych, zabrali głos minister skarbu Beke i baron Beust. Minister skarbu, po usprawiedliwieniu dotychczasowych środków finansowych, spowodowanych okolicznościami, podnosi tę okoliczność, że w ostatnich czasach, ukształtowanie stosunków finansowych było pomyślniejsze; podatki w całem państwie regularniej wpływały. Stwierdził on, że zaproponowano mu pożyczkę sześciu miljonów zł. reń. na 4 procent, i zapewnił, że stanowisko jedności państwa powinno być zabezpieczone przy rozkładzie podatków skarbowych. Baron Beust odwołuje się do sprawiedliwego sądu izby. Położenie Austrji na zewnątrz, oraz jej wpływ i kredyt, mogą być wówczas jedynie odzyskane, jeżeli porozumienie z Węgrami doprowadzone zostanie stanowczo do końca, i jeżeli w pozostałych krajach weźmie górę system liberalny. Rząd nie odrzuca programu adresu. Baron Beust ostrzega, ażeby nie okazywano Węgrom nieufności. Bez porozumienia z Węgrami, Austrja nie byłaby przedsiębrała pośrednictwa w kwestji luksemburgskiej. Minister użala się na swą niepopularność u słowian, których nadzieje i dążności mogłyby znaleść zadosyćuczynienie jedynie w radzie państwa, zapomocą otwartej, lojalnej walki. — Na wczorajszem posiedzeniu nocnem izby niższej, minister sprawiedliwości Komers złożył propozycję w przedmiocie zgodnego z konstytucją traktowania rozległych projektów do praw; oprócz tego zapowiedział on liczne projekta do praw, dotyczących uregulowania prawodawstwa karnego, procedury karnej i procedury cywilnej, oraz przepisów o upadłościach mas; obok tego złożone zostaną propozycje w przedmiocie zaprowadzenia sądów pokoju i uorganizowania sądownictwa.— Po oświadczeniach ministra sprawiedliwości, rozpoczęły się rozprawy szczegółowe nad adresem, którego pierwsze ustępy, w liczbie dwunastu, zostały przyjęte bez zmian. (*Wolffs T. B.*)

* (Sejm peszteński). *Peszt, 4 czerwca.* Na posiedzeniu łącznem obu izb, odczytano reskrypt królewski, proponujący ośmiu kandydatów do stanowczego obsadzenia dwóch posad strażników korony. Wybrano jednogłośnie hr. Jerzego Karolyi i barona Mikołaja Vay. W dalszym ciągu posiedzenia przyjęto dyplom inauguracyjny, formułę przysięgi i prawo dotyczące abdykacji i wybrano hr. Andrassy do pełnienia przy koronacji obowiązków palatyna. Pozem postanowiono, ażeby jutro o godz. 5-ej po południu deputacja doręczyła królowi dyplom inauguracyjny i upraszała najjaśniejszego pana, ażeby takowy podpisał i wydał napowrót przed koronacją, aby pozwolił się ukoronować i dozwolił na ukoronowanie swej małżonki. Dalej wybrano deputację, która odniesie koronę do kościoła, i drugą deputację, która weźmie udział przy koronacji. W końcu uchwalono dla króla i królowej po 50,000 dukatów. Nareszcie upoważniono sprawozdawcę Joanovicza, do złożenia izbie magnatów wiadomości o tych rezolucjach. (*Cor. Bür.*)

* (Zawieszenie dziennika). *Praga, 4 czerwca.* Tutejszy dziennik *Die Correspondenz*, zawieszony został na trzy miesiące. (*Cor. Bür.*)

Francja.

* (Nota zbiorowa). *Nord* z d. 4 go czerwca pisze: Podczas gdy dotychczas zaprzeczano, iż wielkie mocarstwa nie porozumiały się wcale z sobą co do nowej interwencji u Porty na korzyść kandjotów, dzisiejsze półurzędowe dzienniki paryzkie donoszą napewno, że porozumienie to przyszło do skutku; jeden z nich podaje nawet osnowę noty zbiorowej, która ma być, czy też została już wysłaną do rządu tureckiego, jako odpowiedź na niedawny okólnik, w którym wielki wezyr oskarża Grecję, iż ona jest sprawczynią zaburzeń i agitacji, którym Europa pragnie położyć koniec. Mocarstwa opiekuńcze domagają się usilnie, ażeby chwycono się koniecznych środków dla położenia końca zatargom z Kandją, nim w innych prowincjach rozszerzy się powstanie. Jakież mogą być te środki? Nie sądzimy, ażeby dzienniki wzmiankowane uważały za jeden z najlepszych środków dojście do skutku śledztwa zbiorowego, o jakiem donosiliśmy niedawno. Oświadczenie, złożone wczoraj przez lorda Stanley'a, że Anglja nie przystąpiła do żadnej noty, jaka ma być przesłaną Turcji, objaśnia nas dokładnie, jakiego usposobienia będzie ona w tem śledztwie międzynarodowem.

* (Ciało prawodawcze. — Senat). *La Fr.* donosi, że projekt budżetu miał być złożony 4-go czerwca w ciele prawodawczem, podczas gdy sprawozdanie o nowem prawie prasowem ma być gotowe dopiero za tydzień. Podług tegoż pisma, w senacie zaszła zmiana co do sposobu zapatrywania się na prawo o zniesieniu przymusu osobistego, albowiem raport złożony w tym względzie przez komisję senatu, przemawia za przyjęciem tego prawa.

Hiszpanja.

* (Rozprawy nad budżetem). *Madryt, 3 czerwca.* Kortezy zbierają się co wieczór na nadzwyczajne posiedzenia. P. Moyano postawił wniosek, ażeby co do budżetu rozprawiano tylko nad dochodem i upoważniono rząd do robienia wydatków wyrównywających owym dochodom. (*Cor. H. Bul.*)

Meksyk.

* (Los cesarza Maksymiljana). Nadeszła wreszcie urzędowa prawie wiadomość o losie cesarza Maksymiljana; według oświadczenia ajenta Juareza w Washingtonie,—pewną jest rzeczą, że d. 29-go kwietnia cesarz Maksymiljan bronił się jeszcze energicznie w Queretaro. Z tego samego źródła donoszą, że zawarta za pośrednictwem pewnej damy w Meksyku konwencja zapewnia życie i wolność żołnierzom legjonu cudzoziemskiego, i że ci zostali

natychmiast oswobodzeni. Ta sama dama chciała w tejże konwencji pomieścić i cesarza Maksymiljana, ale Porfirio Diaz jej odmówił, gdyż krok ten, według niego, przechodził jego kompetencję. (*Nord.*)

* (Nowe pokłady złota). Przez Nowy Orlean donoszą z Meksyku, że w kraju tym, tak mocno trapionym zawichrzeniami politycznemi, odkryto nowe, bogate pokłady złota. Okoliczność ta zasługuje na szczególniejszą uwagę z tego względu, że może dać powód do wypadków politycznych wielkiej doniosłości; z Teksasu bowiem i z innych części Stanów Zjednoczonych udało się tam wielu awanturników, do których przyłączą się wkrótce całe tłumy amerykan, chciwych złota. Jeżeli przeto, o czem zresztą wątpić nie można, wynikną zajścia pomiędzy nimi i meksykanami, wówczas rząd Stanów Zjednoczonych nie omieszka skorzystać z upragnionej oddawna sposobności do wmięszania się do spraw meksykańskich. (*Nordd. A. Z.*)

Prusy.

* (Kwestja szlezwicka). *Nordd. A. Z.* pisze pod datą 5-go b. m.: *Patrie* powiada, że wiadomości specjalne z Berlina stawiają ją w możności zakomunikowania dokładnych szczegółów o stanie układów pomiędzy Berlinem i Kopenhagą w kwestji Szlezwigu północnego. Pismo pomienione zapewnia, że odstąpienie dotyczeć ma samego tylko okręgu Apenrade. Dowiadujemy się, że w układach pomiędzy obu gabinetami nie zastanawiano się bynajmniej nad tem, które okręgi mają być odstąpione, a które nie. Sprawa ta znajduje się jeszcze dotąd w pierwszym okresie rozwoju i nie przekroczyła po za obręb poufnych układów przedwstępnych. Przed kilku tygodniami gabinet berliński postawił w Kopenhadze pytanie, czy Danja przystałaby na przejęcie stosunkowej części długu publicznego szlezwicko-holsztyńskiego i na danie gwarancji co do zapewnienia opieki narodowej tym niemcom, którzyby przeszli ewentualnie, wraz z okręgami Szlezwigu północnego, pod panowanie Danji. Danja oświadczyła w swej odpowiedzi, że gotową jest do wszczęcia z Prusami dalszych układów na podstawie obu wyż wzmiankowanych punktów i upraszała jednocześnie gabinet berliński o dalsze wyjaśnienia.

*(Działalność parlamentarna). *Prov. Cor.* pisze: Prace parlamentarne w tym roku prowadzone już były bardzo usilnie przez wszystkich uczestniczących; lecz pomimo to, mamy jeszcze na widoku bardzo znaczne prace. Zaledwie teraźniejsza sesja sejmu pruskiego zamkniętą zostanie po drugiem głosowaniu izby panów nad ustawą związkową (24 czerwca), a już rząd będzie musiał przystąpić do przygotowań do dalszych prac parlamentarnych. W tym jeszcze roku powinna się odbyć regularna sesja sejmu pruskiego, którą poprzedzić ma pierwsza sesja przyszłego parlamentu północno-niemieckiego. Zwołanie sejmu pruskiego jest, pominąwszy inne zadania, już z tego powodu niezbędne, że budżet dochodów i wydatków na rok 1868 powinien być zatwierdzony przed dniem 1-m stycznia. Posiedzenia zaś parlamentu północno-niemieckiego powinny poprzedzić sesję sejmu z tego powodu, że uregulowanie budżetu pruskiego zależeć będzie, pod licznemi ważnemi względami, od uregulowania budżetu związkowego, tak iż ten ostatni musi być poprzednio zatwierdzony. Ponieważ zaś zwołanie sejmu pruskiego, jeżeli takowy ma załatwić się z budżetem, powinno nastąpić nie później jak na początku listopada, przeto dla posiedzeń parlamentu północno-niemieckiego wyznaczone być mają oba miesiące poprzedzające, t. j. wrzesień i październik. Ztąd okazuje się dalej, że nowe wybory do parlamentu północno-niemieckiego (na pierwszy okres trzyletni) powinny być dokonane mniej więcej przed początkiem września. Oprócz wyborów do tego parlamentu, powinny odbyć się, przed rozpoczęciem sesji sejmu pruskiego, wybory deputowanych w nowych prowincjach, albowiem te ostatnie uczestniczyć będą, począwszy od 1-go października, w życiu konstytucyjnem pruskiem. Wybory te odbędą się prawdopodobnie w październiku. Następnie zwołane być mają w tym roku sejmy prowincjonalne. Mają one zgromadzać się właściwie co dwa lata i już w zeszłym roku powinna była odbyć się ich sesja regularna, lecz takowa odroczoną została z powodu wojny. Sejmy prowincjonalne zwołane być mogą nie inaczej jak w końcu października, pomiędzy zamknięciem posiedzeń parlamentu północno-niemieckiego a otwarciem sejmu pruskiego. Nareszcie, dla przygotowania projektów, które mają być złożone w parlamencie północno-niemieckim, zwołaną zostanie w sierpniu rada związku północno-niemieckiego.

Włochy.

* (Papież). Podług *Jour. de Paris*, papież ma być obecnie bardzo cierpiący. Stan jego zdrowia, jakkolwiek nie jest tak bardzo niebezpieczny, budzi atoli obawy w jego otoczeniu. Wiadomość ta zresztą potrzebuje potwierdzenia. (*Nordd. A. Z.*)

* (Umowa). *Florencja, 3 czerwca.* Główne punkta umowy zawartej w sprawie dóbr kościelnych, są następujące: W przeciągu jednego miesiąca po zatwierdzeniu tej umowy, pp. Erlanger i spółka, utworzą towarzystwo dla pokrycia kwoty szacunkowej, o której mowa w projekcie przedstawionym przez p. Ferrara izbie deputowanych dnia 14 maja. Towarzystwo to otrzyma tytułem komisowego 3% od sumy tego szacunku i ma natychmiast złożyć do rozporządzenia skarbu całą sumę na pokrycie likwidacji. Rząd wypuści w obieg tyle obligacji, ile wymagać będzie podług kursu, suma szacunkowa. Obligacje te będą 500 frankowe z 50 kuponami półrocznemi po 17 fr. 50 c. W umowie ułożone są warunki emisji tych obligacji pod względem ich przekazywania, spłaty tytułów i dopuszczania do nich wspólników. Towarzystwo to nazywać się będzie włoskim bankiem ziemiańskim. Kapitał jego wynosić będzie 50 miljonów rozdzielonych na sto tysięcy akcij 500 frankowych. Towarzystwo może łączyć się z innemi domami i przyjmować je do obecnej umowy. Rząd włoski zastrzega sobie rozporządzenie trzecią częścią w mowie będącego interesu, na korzyść domów albo też zakładów znanych z wypłacalności. *Florencja, 4 czerwca.* Umowa co do likwidacji dóbr kościelnych, podpisaną została przez pp. Emila Erlanger z Paryża, Hearyka Schroder z Londynu i Erlanger z Frankfurtu. Innym znakomitym domom zapewniony jest współudział w tej kombinacji, oprócz trzeciej części, którą zastrzegły sobie Włochy. (*Cor. H. B.*)

* (Książe Napoleon). *Wenecja, 3 czerwca.* Książe Napoleon przybył do Wenecji i przyjęty został z wielkim zapałem. (*Cor. H. B.*)

Wystawa powszechna w Paryżu.

(Od specjalnego naszego sprawozdawcy.)

(Ciąg dalszy *).

Paryż, 20 maja (1 czerwca).

Obok opisanej przez nas *wystawy egipskiej*, pomieszczonej w *części* parku *angielską* zwanej, wszelkie inne *wystawy wschodnie* mniej już przedstawiają zajęcia.

Rząd chiński okazał się głuchym na zaproszenie i nieprzychylnym sprawie wystawy. Odmówił on wręcz swojego współudziału, pozostawiając wzięcie w niej udziału, jedynie dobrej woli i staraniom osób prywatnych.

Jakkolwiekbądź, *wystawa chińska*, chociaż po za obrębem wpływu rządu chińskiego wykonaną, nie jest bez powabu i interesu, i tym większy zaszczyt przedsiębiercom i wykonawcom jej przynosi. Zadaniem i dążeniem ich było przedstawić zwiedzającym wystawę, wierny ile możności obrazek, zwyczajów i obyczajów i sposobu życia, oraz stanu przemysłu i cywilizacji chińczyków i to im bardzo szczęśliwie się udało. Przedsięwzięcia tego podjęli się: margrabia *d'Hervey de St. Dénis*, i p. *Meriteas*, dyrektor zarządu celnego niebieskiego państwa. Dzięki przychylności i protekcji księciu *Kong*, sprzyjającego jak wiadomo cudzoziemcom, zgromadzili oni *próby* wszystkich gałęzi przemysłu chińskiego i wyprawili je własnym staraniem na wystawę paryzką.

Dla pomieszczenia tych wyrobów i płodów, wybudowano w parku wystawy *pawilon chiński*, najwierniej naśladowany z jednego z licznych kiosków cesarza chińskiego w owej sławnej letniej jego rezydencji zniszczonej w czasie ostatniej wojny. W pośród ocalonych i uniesionych z pożaru tej rezydencji, znajdowało się *album* przedstawiające widoki, rysunki i plany wszystkich rozrzuconych w tej rezydencji budowli cesarskich. Album to dostało się rządowi francuzkiemu w udziale. Z tego to album zrobiono wybór *pawilonu*, który wiernie odbudowano w parku wystawy. Jest to pawilon, w którym mocarze niebieskiego państwa zwykli byli pijać herbatę. *Pawilon* chiński mieści się w pośrodku ogródka od innych części parku chińskiem ogrodzeniem oddzielonego i osobną całość, pod nazwą ogrodu chińskiego, w parku stanowiącego. Wszystko tu jest chińskie, zacząwszy od wejścia, u którego postawiono dwie *altanki* bambusowe, u których pobiera się oddzielna opłata od wchodzących, na pokrycie wydatków przedsiębierców przeznaczona. W ogrodzie same chińskie rośliny i kwiaty, ogrodnik i jego pomocnicy chińczycy. Pawilon jest czworograniasty, malowaniami chińskiemi, wiernie z oryginału zdjętemi, przyozdobiony. Ta tylko między nim a oryginałem zburzonym zachodzi różnica, że tu są ściany drewniane, a w oryginale były *porcelanowe*.

Pawilon ten jest o piętrze. Dół zajmuje *bazar* wyrobów chińskich, które prawdziwy chińczyk i prawdziwa chinka przedają. Mówią oni biegle po angielsku. Oprócz *bazaru*, od frontu pawilonu urządzonego, pomieszczono tu *Muzeum* osobliwości chińskich, w szafach oszklonych. Przepyszne tu są i jedyne w swoim rodzaju porcelany, oraz ciekawy zbiór ubiorów i typów różnorodnych plemion, w skład niebieskiego państwa wchodzących. Na pierwszem piętrze, jest kawiarnia a raczej *herbaciarnia*, (bo tu głównie herbatę przedają) i restauracja *chińska*. *Herbatę* zupełnie inaczej tu jak u nas przyrządzają. Do filiżanek prawdziwych chińskich, wsypują herbatę do każdej z osobna i ukropem ją nalewają—nakrywając kubek spodkiem, aby nie stracić aromatu. Herbata ta pije się bez cukru, inaczej byłoby to dla chińczyka zgorszeniem.

Lecz co najwięcej dodaje temu miejscu powabu, to obecność *dwóch* młodziutkich 15-letnich piękności chińskich, za kantorem siedzących, nad które, jak mnie zapewniano, nic piękniejszego w Chinach widzieć niepodobna. Chinki te według najpierwszej mody chińskiej są zawsze wystrojone, i są przedmiotem powszechnego zajęcia. Nie zawsze są one widzialne i ściśle są strzeżone. Restauracja ma kucharza naumyślnie także z Chin sprowadzonego, który przyrządza chińskie potrawy.

Obok głównego *pawilonu*, znajduje się mała boczna *altanka* z daszkiem chińskim, galerją z pawilonem złączona. Część górna służy na mięszkanie dwom wspomnionym młodziutkim *chinkom* i dla tego wchód do niej jest wzbroniony. *Altanka* ta jest dziwnej struktury, okna w kształcie liści, na dachu, ryba czerwono-zielona. W głębi ogrodu jest urządzony teatr chiński, a raczej amfiteatr, gdzie codziennie o 8-ej wieczorem, artyści chińczycy przedstawiają rozmaite sztuki gimnastyczne i ekwilibrystyczne, w których celują.

Za przykładem Egiptu, bardzo świetnie wystąpił *bey tunetański*. Wystawiony przez niego i dla niego *pałac* w bliskości Chin i Egiptu, do najświetniejszych gmachów w całym parku należy. Jest on w stylu Allambry, z najświetniejszej maurów epoki. Front jest naśladowaniem pałacu w Tunis, *Bardo* zwanego. Do pałacu prowadzą kolosalne schody, a na nich sześciu lwów, po bokach jakby na straży ustawionych. W dolnej części gmachu, znajduje się wystawa wyrobów tunetańskich, a w górnej, mięszkanie samego beja, co chwila spodziewanego w Paryżu. W tylnej części gmachu ogródek, a w nim *kawiarnia* tunetańska, gdzie codziennie odbywają się koncerta wokalne i instrumentalne tunetańskiej murzyńskiej muzyki.

Pozostaje nam jeszcze wzmianka o wystawie czysto *tureckiej* w parku. Wystawę tę składają: *meczet*, *kiosk* nad Bosforem i *łazienka turecka*. *Meczet* odznacza się swojemi *minaretami*. Sam meczet jest formy czworograniastej, ściany wewnętrzne przyozdobione są w arabeski i w napisy z *koranu* wyjęte; na podłodze rozpostarte dywany, żadnego nigdzie siedzenia, jak to u turków w zwyczaju. Meczet ten wystawiony jest na wzór sławnego meczetu w Brussie, ale na bardzo małą skalę.

Kiosk Bosforu jest wiernem naśladowaniem jednej z budowl tego rodzaju, licznie nad Bosforem rozłożonych. W środku salon o miękkich dywanach i sofach, gdziej turcy odbywają *kejf*. (*d. c. n.*)

Współczesne położenie Turcji pod względem politycznym.

(Artykuł ten wzięty jest z *Rus. Inw.*).

II (*).

Większość zachodnich publicystów, przy roztrząsaniu kwesiji wschodniej, stara się doprowadzić swych czytelników do tego wniosku, że pomyślność podwładnych Turcji chrześcian, może być osiągnięta i bez wyswobodzenia ich z pod jarzma tureckiego. Według nich, do tego jest inny środek łatwiejszy i zgodny z zasadą całości posiadłości tureckich. Środkiem tym jest nadanie chrześcjanom pewnych przywilejów i chrześcjańskich rządów, przy czem za przykład stawia się wyspa Samos. Żeby pokazać czytelnikom całą bezzasadność takiego wybawczego środka dla chrześcian, uważamy za konieczne podać pobieżny szkic historji w. Samos, od czasu ustanowienia tam chrześciańskich książąt-rządców.

Mieszkańcy wyspy Samos, podobnież jak kandjoci, przyjmowali najczynniejszy udział w wojnie za niepodległość grecką. Udało im się także zrzucić jarzmo tureckie, i wyspą ich do 1830 r. zarządzali gubernatorowie wyznaczani przez rząd wolnej Grecji. Londyński protokół z 1830 r., wyłączył wyspy Samos i Kandję z liczby wysp mających wejść do składu królestwa greckiego, lecz ponieważ mieszkańcom w. Samos udało się oczyścić swą wyspę od turków, nadane im

(*) Patrz *Dzien. Warsz.* N-ra 88, 91, 96, 104, 113 i 124.

(*) Patrz *Dzien. Warsz.* Nr. 116 i 125.

zostało prawo posiadania zarządcy chrześcianina, którego miała wyznaczać Porta.

Pierwszym księciem-rządcą w. Samos, był wyznaczony przez Portę, Stefanaki-bej Wogorides. Rodem bulgar, ale oddany w całości interesom plemienia panującego, pierwszy książe samosski, przez cały czas swego zarządu starał się o przytłumienie wszelkiego usiłowania i rozwoju mieszkańców, doskonale rozumiejąc, że z rozwojem duchowych i materjalnych sił wyspy, mieszkańcy będą mieli więcej szans wyswobodzenia się z pod nienawistnego dla nich jarzma Porty. Mieszkając w Konstantynopolu, Wogorides zarządzał wyspą Samos, za pomocą posyłanych tam przez niego gubernatorów, których całym obowiązkiem było dostarczenie księciu o ile można najwięcej pieniędzy z wyspy. Przez cały czas jego zarządu, na wyspie nie tylko nie była założona ani jedna szkoła, lecz nawet kwitnące tam niegdyś zakłady naukowe zostały zamknięte, a nauczyciele wydaleni pod pozorem, że przygotowywali młodzież do powstania. Puściwszy dla większej łatwości wszystkie dochody w dzierżawę różnym ludziom, Wogorides w końcu zaczął uważać tę wyspę niejako za swą posiadłość, i nie myślał zdawać sprawy ze swego zarządu zgromadzeniu narodowemu. Zresztą, to ostatnie podczas jego zarządu (przez lat piętnaście) było zwoływane tylko trzy razy, a i to członkowie jego byli wyznaczeni przez samego księcia.

Wszystko to doprowadziło wyspę do ostatecznego wycieńczenia. Kwitnący niegdyś kraj, zaczął stopniowo ubożyć, ludność corocznie zmniejszała się (w początku zarządu Wogoridesa, było na wyspie do 80,000 mieszkańców, a w ostatnich latach jego panowania pozostało na niej zaledwie 50,000 ludzi), handlowa działalność słabła, i nakoniec na wyspie ukazało się mnóstwo band rozbójniczych, wzbudzających postrach nie tylko pomiędzy wyspiarzamy lecz i na małoazjatyckiem wybrzeżu. Niezadowolenie mieszkańców ujawniało się także przez częste rewolucje, które z powodu blizkości lądu małoazjatyckiego, nie trudno było poskramiać przez żołnierzy tureckich. Widząc niemożność dalszych rządów Wogoridesa, Porta postanowiła nakoniec go usunąć.

Przy pierwszych dwóch następcach Wogoridesa (Konemenosie i Ghice), wyspa uspokoiła się cokolwiek, po rządowym za pomocą wydzierżawienia systemie bułgara, który wyrzekł się swej narodowości. Ale na nieszczęście dla mieszkańców w. Samos, rządy obydwóch wyżej wspomnionych osób, były krótkotrwałe i nie mogły przynieść takich owoców, jakich można się było po nich spodziewać. Wyznaczony po Ghice na księcia samosskiego p. Milcjades Aristarchi, mało różnił się od Wogoridesa. Pomimo konstytucji, bardzo udatnie ułożonej dla wyspy przez p. Konemenosa (obecnie sprawującego interesa Porty w St. Petersburgu), p. Aristarchi zaczął rządzić krajem według swego upodobania. Zresztą książę Aristarchi nie miał innego wyjścia, jak postępowanie w ślady Wogoridesa. Podejrzliwy do ostateczności rząd turecki, naturalnie nie mógł pragnąć zgody pomiędzy rajasami a gubernatorem chrześciańskim, obawiając się wszelkiego choćby najmniejszego rozwoju, prowincij zaludnionych przeważnie przez żywioł chrześciański, nigdy nie zgadzał się na projekta, przedstawiane mu przez chrześciańskich rządców. Pragnąc zarazem pokazać posłom zagranicznym, że rajasom niczem nie można dogodzić, i że chrześciańscy gubernatorowie nic a nic nie są lepsi od tureckich, Porta stawiała wszelkie przeszkody błogim zamiarom książąt samosskich i zaspakajała tylko żądnia co do przysłania wojsk dla poskromienia powstających wyspiarzy. O zarządzie następcy p. Aristarchi, p. Musurosa, nie możemy nic powiedzieć, dla tego, że wyznaczenie go na księcia samosskiego nastąpiło bardzo niedawno (w 1866 r.)

Z tego pobieżnego szkicu można utworzyć sobie pojęcie, jak wielkiem jest dobrodziejstwo, które narzucają kandjotom niektórzy zachodni publicyści, oświadczający się na korzyść wprowadzenia na w. Kandji takiego samego systemu zarządu, jak na w. Samos. Dopóki gubernatorowie chrześciańskich prowincij Turcji będą wyznaczani przez samą Portę, nie można spodziewać się polepszenia ich losu. Zaledwie ukaże się jaki sumienny rządca, można być naprzód przekonanym, że Porta pospieszy go wydalić, obawiając się szybkiego rozwoju rajasów. Na nieszczęście, przedpokoje tureckich panów, napełnione są mnóstwem wszelkiego rodzaju chrześciańskich awanturników, którymi zapełniają się i będą zapełniały się szeregi przyszłych chrześciańskich rządców. W Turcji dotychczas jest wszechmocnym dzierżawny system wyznaczania na posady rządowe. Peszkesz (podarek) gra najważniejszą rolę przy mianowaniu gubernatorów. Każda choć cokolwiek znacząca osoba w Turcji, ma swego bankiera, zaopatrującego ją w pieniądze na kupno posady. Kupiwszy swą posadę, nowy gubernator, naturalnie musi się starać przedewszystkiem o zebranie od mieszkańców podwładnej mu prowincji, takiej sumy, jaką pożyczył mu usłużny saraf (bankier) a zarazem musi zebrać sobie dostateczny kapitał, na kupno innej, korzystniejszej posady.

Dość jest przykładu wyspy Samos, aby dowieść, jak bezzasadne są środki proponowane przez zachodnich publicystów dla zapewnienia losu wschodnich chrześcian. Nieobznajmionemu z losem południowschodu Europy, może zdawać się będzie dziwną, taka nieznajomość, żeby nie powiedzieć zaślepienie, prasy europejskiej. Lecz zwróciwszy baczną uwagę na artykuły niektórych organów zachodniego dziennikarstwa, można zrozumieć tajemną przyczynę ich niechęci dla wschodnich chrześcian. Otwarciej od innych wynurzył się w tym przedmiocie klerykalny dziennik *Monde*. Wiedząc przytem, że Francja zawsze na Wschodzie ukazuje się obrońcą katolicyzmu i stara się przy każdej sposobności drogą polityczną osiągnąć urzeczywistnienie swych religijnych interesów, nie możemy wątpić o tem, że z myślami dziennika *Monde* o wschodnich chrześcianach, nieurzędownie sympatyzuje urzędowa Francja. Uważamy za obowiązek przytoczyć tu niektóre ustępy z niedawnego artykułu wspomnionego dziennika.

„Upadek cesarstwa tureckiego", — powiada *Monde* — „będzie zarazem upadkiem katolicyzmu na Wschodzię. Ktokolwiek nastąpi po sułtanie w Konstantynopolu, czy grecy, czy rosjanie, skutkiem tego będzie odbudowanie schizmatyckiego patrjarszego tronu; a schizma grecko-rosyjska, jest najbardziej nietolerancyjną religją na świecie. Po upadku katolicyzmu na Wschodzie, nastąpi upadek wpływu francuzkiego w Konstantynopolu. Jeżeli Francja jest silna na Wschodzie, to tylko przez katolicyzm. Jeżeli otrzyma górę kościół prawosławny; Francja z pierwszorzędnego mocarstwa pod względem swego położenia na Wschodzie, stanie się ostatniem. Wyżej nad nią będzie stała Rosja, po której będzie następowała Grecja—ta awangarda Rosji na Wschodzie; po Grecji, Anglja, jako pierwszorzędne państwo handlowe, a na koniec po Włoszech i Austrji, zajmie miejsce Francja." W końcu artykułu, *Monde* wymaga, żeby Francja podrzymywała Turcję, jak to zawsze robiła.

I tak, to jest przyczyną niechęci zachodnich pracowników dla wschodnich chrześcian. Otwartość *Monde'a* stanowi najlepszą wskazówkę tajemnych dążeń i życzeń państw katolickich. Zresztą i bez tego artykułu *Monde'a*, każdy obznajmiony z wschodniem życiem, musi dojść do takich samych wywodów. Potrzeba tylko zbadać z uwagą intrygi zachodnich misjonarzy na Wschodzie, i jawną opiekę jaką im zawsze okazują katolickie ambasady w Konstantynopolu, aby przekonać się o prawdzie naszych słów. Po wojnie wschodniej, jak wiadomo, opieka rosjan, nad wschodniemi chrześciami została zastąpiona przez zbiorową opiekę wielkich mocarstw nad wszystkiemi chrześcianami. Od tego to czasu zaczęła się wznowiona działalność katolickiej propagandy, pod osłoną mocarstw zachodnich. Następujące przykłady wskazują do jakiej siły doszli katoliccy misjonarze w Turcji, i jakiemi drogami starają się oni wyjednać opiekującym się nad nimi państwom przewagę w Turcji.

Jeden żyd, porzucony za bezczelne oszustwo swych współwyznawców, postanowił przyjąć islamizm, w nadziei że mu pomogą turcy. Ale na nieszczęście dla niego, czas korzystnych nawracań się na mahometaństwo minął, i renegat widząc swą niezręczność, zawiązał stosunki z lazarystami i przeszedł na wiarę katolicką. Zaledwie stał się katolikiem, posypały się na niego dobrodziejstwa misjonarzy. Lazaryści wyjednali mu samosski *tefkore* (paszport), i wysłali go do Smyrny do towarzystwa propagandy, które dostarczyło mu bardzo korzystne zajęcia. Dopóki renegat był mahometaninem, synagoga milczała, lecz zaledwie przyjął katolicyzm, zaprotestowała i podała na niego skargę do administracji o poprzednie jego oszustwa. Renegata ujęto, wsadzono do więzienia i nakazano śledztwo. Gdyby to był prawosławny, nieuniknie, ukaranoby go w najokrutniejszy sposób za wyrzeczenie się islamizmu. Ale katolicka propaganda nie zaspała. Korzystając z opieki ambasady francuzkiej, lazaryści wyjednali uwolnienie swego współwyznawcy i zaprzestanie śledztwa.

Oto drugi przykład. Po znanej historji Mussuros-beya w Atenach, zakończonej dyplomatyczną porażką rządu greckiego (w 1846 r.), grek Nadir, pobudzony przez fałszywie zrozumiany patrjotyzm, usiłował zabić Mussurosa w Konstantynopolu. Zbrodnia nie udała się i Nadir został osadzony w więzieniu konstantynopolskiem. Znając siłę katolickiej propagandy, zręczny grek napisał do lazarystów, że ma zamiar przyjąć wiarę katolicką. Lazaryści użyli wszelkich usiłowań, żeby go uwolnić. Dawszy mu możność wyjścia z więzienia, misjonarze zaopatrzyli go w pieniądze i poradzili udać się do Paryża, dla przyjęcia tam religji katolickiej. Grek jednak był chytrzejszy od misjonarzy. Zamiast do Paryża udał się do Aten, zkąd napisał do lazarystów bardzo uprzejmy list i podziękowawszy im za ich pomoc, oświadczył, iż nie zamierza wyrzec się religji swych ojców. Komu z czytelników nie znane są intrygi propagandy w Bułgarji? Kto z nas nie pamięta tych świetnych obietnic, jakie robili misjonarze bułgarom, aby przeszli na wiarę katolicką? A intrygi katolickiej propagandy w 1860 r. na w. Kandji? Czyż to wszystko nie wyjaśnia stosunku klerykalnego Zachodu do Wschodu?

Jakkolwiek dziwnym okaże się w naszym wieku, taki klerykalny kierunek polityki cywilizowanego rządu, wszelako nie można go zaprzeczyć. Sam on był i będzie długi czas przeszkodą do wszelkiego przekształcenia wschodniego życia. Dopóki do polityki będą wchodziły fanatyczne rachuby klerykalnych, dopóty chrześciański Wschód nie może się spodziewać żadnej pomocy od katolickiego Zachodu. A tymczasem łatwo byłoby osięgnąć odrodzenie bałkańskiego półwyspu. Państwowy organizm Turcji tak jest spruchniały, że Europa potrzebuje tylko zachcieć, a pozostawiwszy na boku religijne spory i przesądy, może uzyskać przez zgodny nacisk wszelkie prawa da cierpiącej ludzkości. Moralna niemoc Porty jest widoczną. Utrzymuje się ona do czasu, niezgodą rządów europejskich. Gdyby dziś ustaliła się jednozgodność pomiędzy mocarstwami europejskiemi, jutro zobaczylibyśmy początek nowej obywatelskiej działalności większości ludności półwyspu bałkańskiego, cierpiącej teraz z powodu niezgody Europy, pod uciskiem nieokrzesanej mniejszości.

W artykule „Współczesne położenie Grecji pod względem politycznym", wykazaliśmy do jakiego rozwoju doszła wolna Hellada, pomimo nader ciasnych granic, nadanych temu królestwu przez Europę. Pozostawiamy bezstronnemu czytelnikowi sąd, do jakiego rozwoju doszłaby Grecja, południowo-słowiańskie prowincje i Rumunja, gdyby tym krajom dane były naturalne ich granice i taka wolność jakiej używa, mikroskopijne królestwo helleńskie.

Położenie Rosjan w Azji Srodkowej.

(Artykuł z *Mosk. Wied.*)

W Nr 109 *Mosk. Wied.* była zamieszczona wiadomość o ukazaniu się bucharskiego poselstwa w granicach Rosji. Ciekawem byłoby teraz zbadać współczesny stosunek do Rosji chaństw środkowo-azjatyckich.

Po zajęciu przez rosjan, prawie bez wystrzału kraju zaczyrczyckiego, wojska kokańskie usunęły się na wąwóz kurszarabadzki i odtąd działania wojenne przeciwko Kokanowi zupełnie ustały. Odcięty przez zajęcie Chodżentu od Buchary, Kokan uwolnił się z pod jej wpływu i ciągle odtąd okazywał dla rosjan uczucia pokoju i przyjaźni. Dyplomatyczne stosunki pomiędzy Rosją i Kokanom nie miały miejsca, lecz handlowe zaraz się rozpoczęły po ustaniu działań wojennych. Kiedy ruscy poszukiwacze złota, z partji p. Koleśnikowa (J. K. Lebiedjew i będący przy nim robotnicy) zostali schwytani przez kara-kirgizów, chan kokański, dawszy im podarunki, odesłał ich pod konwojem do Taszkientu i złożył miejscowej władzy przeproszenie, za wynikły wbrew jego woli wypadek. Subjekci p. Chłudowa (Arzamarcew i inni), byli w początku roku bieżącego w Kokanie, przy czem pomimo nieprzyjaznego względem nich postępowania prostego ludu, chan przyjął ich nader łaskawie i przydał im dla bezpieczeństwa jednego ze swych poufnych. Subjekci p. Chłudowa byli pierwszymi europejczykami, którzy swobodnie dotarli do Kokanu za własnemi interesami i opuścili go pomyślnie. Kokańscy kupcy znów ukazywali się w Taszkiencie zupełnie swobodnie i rozlokowywali się dla prowadzenia handlu, jak u siebie w domu. Z nastaniem obecnej wiosny, do Taszkientu przybyło mnóstwo bajgunów (parobków nie mających posiadłości) z Kokanu na zarobek, przy przyspieszonej budowli ruskiego miasta, o którem, jak się zdaje, mają w Kokanie i Bucharze, cokolwiek przesadzone pojęcie. W końcu marca chan kokański przysłał jednego ze swych poufnych, z listem do gubernatora wojennego, w którym najpokorniej go zapraszał do Kokanu na uroczyste obrzezanie syna chana. Łatwo zrozumieć, że pełniący obowiązki gubernatora nie mógł przystać na tę wycieczkę. Natenczas posłaniec prosił aby wysłano którego z oficerów, co także zostało odmówione. W prywatnej rozmowie, poseł oświadczył jednemu z oficerów, że chan wcale nie ma zamiaru prowadzić wojny z Rosją, i wyraził się pomiędzy innemi tak: „Gdyby wojska ruskie wyruszyły ku Kokanowi, nie dalibyśmy

im przejść i 50 wiorst po naszej ziemi, a wysłaliby-śmy deputację z propozycją poddania się." Należy pamiętać, że obecnie w posiadaniu chana pozostały tylko trzy większe miasta: Kokan, Namangan i Margelan, z których dwa ostatnie odznaczają się wielką produkcją jedwabnych, półjedwabnych i bawełnianych tkanin, rozwożonych po całej Azji środkowej. W tych przemysłowych miastach, ma przewagę nad fanatycznem mahometańskiem duchowieństwem pobudzającem lud do wojny, stronnictwo ludzi handlowych, nieusposobione wcale do wojny, i które przeciwnie, przykład Taszkientu i Chodżentu uspokojonych pod panowaniem Rosji, skłania do szukania tego samego. Należy jednak wspomnieć, że zajęcie Kokanu byłoby przeciwne interesom Rosji: i tak już rosnie załogi rozproszone są na znacznej przestrzeni, a można trzymać Kokan w zupełnem posłuszeństwie nie zajmując go wcale. Tym sposobem z Kokanem Rosja zostaje w pokoju, chociaż nie został on jeszcze zawarty.

Po bitwie pod Irdżarą, w której emir bucharski sam dowodził wojskami, w skutku czego cała hańba porażki, według pojęć środkowo-azjatyckich spadła na niego, emir mieszka w Samarkandzie, obawiając się przebywać w Bucharze. Wojna którą prowadził z Rosją w 1866 r. miała dla niego najzgubniejsze następstwa: pozbył się nie tylko kilku miast i twierdz, jako to: Nau, Chodżentu (które poprzednio zabrał kokańcom), Dżuzaku, Ura-Tiube, lecz jeszcze zupełnie oderwała się od niego górna prowincja Szachr-Siabź i wybrała na swego chana jego synowca. Znajdując się w Samarkandzie emir trzyma przy sobie do 10,000 wojska, co daje mu możność napadnięcia w każdej chwili na Dżuzak, lub obszedłszy go dla zajęcia tyłu naszym oddziałom, przeprawienia się przez Darję poniżej Czinaczu i napadnięcia na Czemkient lub Taszkient. Niepokojące wieści o możliwości podobnego wypadku, skłoniły władzę obwodu turkiestańskiego, w końcu zeszłego marca, do zajęcia na lewym brzegu r. Syru forteczki Czardary. Zajęcie to wcale nie wyraża ze strony rosjan zamiaru rozpoczęcia działań wojennych. Czardary było zajmowane kilkakrotnie i przedtem jako punkt obserwacyjny.

Co się tyczy stosunków handlowych z Bucharą, takowe wznowione w 1866 r. po wymianie zatrzymanych w Orenburgu i Bucharze osób, nie ustawały nawet podczas działań wojennych i bucharcy swobodnie jeździli do Taszkientu. Przy obleżeniu Dżuzaku, część naszych wojsk przeszła w wąwóz Dżułan-Uty i spotkała karawanę bucharską zmierzającą do Chodżentu. Karawana nie obawiała się wyjść z Buchary po otrzymaniu tam szczegółowych wiadomości o zajęciu już przez wojska ruskie Ura-Tiube. Karawana nie tylko była przepuszczona, lecz nawet otrzymała konwój dla bezpieczeństwa w dalszej drodze. W listopadzie 1866 r., pełnomocnik p. Chłudowa, p. Pudpatyj i inni, byli w Bucharze i prowadzili handel pomyślnie, pomimo niechęci przeciwko nim ludu prostego. Stosunki Rosji z Bucharą w ogóle nader są naprężone i niewiadomo na pewno, czy zostaje z nią w pokoju czy w wojnie.

Stosunki Rosji z Chiwą mają charakter zupełnie pokojowy. Kiedy karawany bucharskie w 1865 r. były zatrzymane na orenburgskiej i syr-daryjskiej linji a kupcy ruscy w Bucharze, wszystkie towary idące do Buchary, przesyłane były przez Chiwę. Chan chiwiński uzyskał wtenczas z tranzytu znaczne korzyści i zrozumiał całą wagę utrzymania z Rosją pokoju. Kiedy przed rozpoczęciem wojennych działań, emir bucharski proponował chanowi chiwińskiemu przymierze przeciwko Rosji, chan nie tylko odmówił wprost, lecz i stanowczo zakazał podwładnym mu turkomanom, najmować się do służby w wojskach bucharskich.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* (**Nowy skład materjałów piśmiennych i towarów galanteryjnych Handelsmanna**). Jedno z miejsc położone w głównym punkcie życia, ruchu, i spaceru miejskiego na Krakowskiem Przedmieściu, w środkowym wyskoku domu Stanisława hr. Potockiego, tak widoczne, wstępne i tak ponętnie przedstawiające się przechodniom, nader trafnie obranem zostało przez p. **Szymona Handelsmanna**, na **magazyn materjałow piśmiennych i towarów galanteryjnych**. Pan Handelsmann miał dotąd skład swój przy ulicy Bielańskiej w domu Bruna, lecz powiększające się jego stosunki handlowe i pomnażająca się liczba kupujących, wymagały zwiększenia lokalności i zasobu towarów, co też obecnie z najzupełniejszym skutkiem ściągnięte zostało. Dwa sklepy w domu Potockich zamienione w jeden obszerny magazyn, otoczony dokoła galerją, z dwoma wystawowemi oknami o szybach zwierciadlanych, stawiają magazyn ten w **rzędzie znakomitszych sklepów w mieście naszem.** Papier z fabryk krajowych i zagranicznych, jest tu artykułem hurtowej i detalicznej sprzedaży. Dla dogodności kupujących, na prześlicznym i najmodniejszym **papierze listowym** gładkim i różnokolorowym, wyciskają się litery i całkowite imiona z dodaniem kopert paryzkich w cenie nieprawdopodobnie nizkiej, 100 sztuk za kop. 30. Młodzież szkolna znajdzie tu **wybór wszelkich materjałów piśmiennych i rysunkowych.** Wyroby galanteryjne, jakie tylko produkuje Anglja, Francja i Niemcy, są tu nagromadzone z najświeższych dostaw. Sztambuchy, albumy do fotografij, portfele odznaczają się bogatą i artystyczną oprawą. Eleganckie sprzęty do ozdoby i użytku, z bronzu, marmuru, porcelany, kryształu, drzewa, skóry i t. p. piętrzą się i grupują w wielkim doborze na pułkach, konsolach i stołach, z których cząstka w oknach wystawowych ciekawie na przechodniów wygląda i wzajem ciekawych ku sobie przynęca. W **oddziale perfumerji,** nie ma kosmetyków i pachnideł prawdziwie londyńskich lub paryzkich, w któreby handel ten nie obfitował. **Wielki dobór prześlicznych parasoli i parasolek** pragnie służyć każdemu, aby go ochronić od słońca lub deszczu. Amatorowie palenia znajdą **różnokształtne cygarnice i cygarniczki.** Nie będziemy wymieniać innych szczegółów tego bazaru, bo charakter i główne działy **tego rodzaju magazynów galanteryjnych** są poniekąd wiadome, dodamy tylko, że w ich nagromadzeniu przewodniczył gust i znajomość potrzeb miejscowych. Prawda, że na Krakowskiem Przedmieściu, w jednym i drugiem kierunku znajdują się dość liczne podobnego rodzaju magazyny, ze względu jednak na dobrze zrozumiany interes handlowy, **na widoczną nizkość cen,** tudzież na przyjętą i już w wykonanie wprowadzoną tu zasadę usłużenia publiczności przy ciągłej uwadze, **aby sumiennie zaspokoić warunki ekonomji i oszczędności,** taki magazyn, jak p. Handelsmann urządził, w tym punkcie miasta, był nader pożądanym, i przy rzetelności swej, jak właściciel onego już dawniej dobrze się zasłużył, korzystnego powodzenia pewnym być może. Kupcom prowincjonalnym odstępuje się rabat kupiecki. **✝.**

Warszawa,
dnia 26 Maja (7 Czerwca).

Kalendarz

W sobotę, 8 czerwca, — śśw. Maksymina i Medarda. — Słońce wsch. o godz. 3 min. 42; zach. o godz. 8 min. 15.

W niedzielę, 9 czerwca,—**Zesłanie Ducha świętego**; śśw. Pryma i Felicysyma męcz.— Słońce wsch. o godz. 3 min. 42; zach. o godz. 8 min. 16.

Stan pogody.

Dziś z rana $+ 14^{0}4$. R. ciepła.	o godz. 6 z rana.	o god. 4 po poł
Wczoraj.		
Barometr w milimetrach . . .	752 7	750 6
Termometr Reaum	$+ 12^{0}5$	$+ 19^{0}8$
Stan nieba	pogodny	pogodrny

Największe ciepło $+ 21^{0}7$, R. Najmniejsze ciepło $+ 10^{0}2$ R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 0.

Widowiska.

WIELKI TEATR.—*Jutro*, Na żądanie: **Koncert** panien Delepierre na skrzypcach i xilophonie; komedja **Klucz Metelli.**— *W niedzielę*, wystąpienie panny Klaudyny Couqui, pierwszej tancerki wiedeńskiego cesarskiego teatru, balet **Esmeralda** (panna Couqui przedstawi rolę Esmeraldy). — *Weśrodę*, na dochód pani Wiktoryny *Bakałowicz*, pierwszy raz drama w 12-tu obrazach z prologiem z francuzkiego Aleksandra Dumas tłumaczona **Młodość Muszkieterów.** — *Wczoraj* dawano operę **Żydówka**, było osób 600.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, **Szklanka wody.**

ALKAZAR FRANCUZKI (dawniej Odeon—na Krakowskiem-Przedmieściu). — *Dziś i codziennie*, **Przedstawienie śpiewaków francuzkich.** — (Początek o godz. 7-ej). — *Wczoraj*, było osób 449.

ORFEUM (na Miodowej ulicy w domu Lessera). — *Jutro*, **Przedstawienie Sztuk magicznych**, pana Kahne i panny Rosenstein. — (Początek o godz. 8-ej). — *Wczoraj*, było osób 150.—

TIVOLI. —*Dziś i codziennie*, przedstawienie trupy **śpiewaków niemieckich**, pod dyrekcją p. *Plambecka*.— Początek o godzinie $7\frac{1}{2}$.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie* od godziny 10 z rana do wieczora. —Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich).—*Codziennie* od godziny 10 rano do 4 po południu.—Cena wejścia kop. 10.

NA PLACU NALEWEK. *Codziennie*, PANORAMA *Karola Fejta*, — zawierająca różne widoki i epizody z wojny między Austrją i Prusami.

* Wyjechali z Warszawy: jenerał-majorowie: *Serebriakow*, do Wiednia; baron *Gerszau*, do Petersburga; dymisjonowani jenerał - majorowie: *Stal von Holstein*, do Berlina; *Haller*, do Iwangorodu; rzeczywisty radca stanu *Schwansbach*, do Petersburga.

W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 470, wyjechało osób 806; — koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 176, wyjechało osób 142; —koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 210, wyjechało 204;— statkami parowemi przyjechało osób 32, wyjechało osób 45;—w ogóle przyjechało osób 1207, w tej liczbie z zagranicy 158, wyjechało 1309, w tej liczbie za granicę 126.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w d. 25 (6) b. m., pod adresem, a mianowicie: Kriegtman w Rydze, Wejsenberg w Kijowie, Guttler w Szebesz, Dajan w Słonimie.

Dnia 25 (6) b. m. chorych w ośmiu cywilnych szpitach: przybyło 39, wyzdrowiało 39, umarło 6, pozostało 1661 (mężczyzn 702, kobiet 959), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 155, kobiet 183.

* W dniu 25 (6) bież. mies. i roku, **urodziło się** *chrześcjan*: płci męzkiej 1, żeńskiej 3, *starozakonnych*: płci męzkiej —, żeńskiej 1, razem 5; — **zawarło** śluby małżeńskie par: *chrześcjan*: 1, *starozakonnych*: 1;—**umarło**: *chrześcjan*: płci męzkiej 12, żeńskiej 4; *starozakonnych*: męzkiej 5, żeńskiej 3, razem 24.

Ceny targowe.

dnia 25 maja (6 czerwca) 1867 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert		Korzec od — do			
	rsr.	kop.	ruble sr. i kopiejki			
Pszenica	13	92	8	—	8	70
Żyto	10	—	—	—	6	$37\frac{1}{2}$
Jęczmień	—	—	—	—	—	—
Owies	6	22	3	60	3	90
Groch polny	—	—	—	—	—	—
Kartofle	4	32	2	40	2	70

Pud siana od kop. 65 — 70. Pud słomy od kop. — — 35.

Dowozy: Pszenicy 95; Żyta 23; Jęczmienia —; Owsa — czetwerti

Wiadro okowity od rs. 4 kop. 20 do rs. 4 kop. $27\frac{1}{2}$.

Garniec „ od rs. 1 kop. 40 do rs. 1 kop. $42\frac{1}{2}$.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 26 Maja (7 Czerwca 1867 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	6	15
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	3	50
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	
Pruski Kurant za 100 tal	—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu)				
Obligi Skarbu za rs. 100				
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	74	23	-	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę	—	—	102	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem	—	—	51	—
„ „ „ bez kuponu	—	—	34	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100.	—	—	27	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	77	83	77	17
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	70	82	70	50
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.	60	17	59	73
5 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	56	—	52	-
6 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	72	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100	—	—	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	76	50	—	—
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	100	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1865 rs. 100	—	—	100	—
„ „ „ 1866 „ 100	113	50	113	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	106	50	106	25
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. pofrank 2000 za rs. 100	113	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. Warsz.-Wied. po frank. 500 za sztukę	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	59	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	86	—	—	—
	85	—	—	—

WEXLE.			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	108	45	108	15
„	„ „	k. t.	—		—	
Wrocław	„	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m	108	15	108	—
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	7	40	-	—
Paryż	300 Frank.	2 m.	88	80	—	—
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	88	65	—	—
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.	-	—	—	—
Moskwa	„ „	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych..... rs. 1 k. $83\frac{1}{3}$

* „ „ od Listów Likwidacyjnych. rs. — k $7\frac{7}{9}$

KURSA TELEGRAFICZNE
AJENTURY RUDOLFA OKRĘT
z Berlina, d. 25 Maja (6 Czerwca) 1867 roku.

Z PARYZA.		
Renta 3%		
Renta Włoska		70 50
Akcje Kredytu Ruchomego		52 30
		395 —
Z LONDYNU		
3% Papiery (Consols)		$94\frac{1}{2}$

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N D. 3244) *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej śmierci:

1. Józefa Poradowskiego, wierzyciela sumy rs. 750 pod Nr. 34 działu IV wykazu hypotecznego dóbr Daszyna z Okręgu Łęczyckiego.

2. Walentego Tokarzewskiego, współwierzyciela sumy złp. 7,445 pod Nr. 3 działu III. wykazu hypotecznego dóbr Psary z Okręgu Zgierskiego, otworzyły się spadki, do regulacji których wyznaczam termin na dzień 1 (13) Grudnia 1867 r. w kancelarji ziemiańskiej w Warszawie.

Kuczyński.

(N. D. *3249*). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Guberni Warszawskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej śmierci: Agnieszki Ochabowicz, współwłaścicielki ostrzeżenia względem tego, że darowizna rs. 1,200 i rs. 372, ukryta w aktach daty 8 (20) Lutego i 29 Maja (10 Czerwca) 1861 r przez Józefę Zapałowiczową, na rzecz jej syna Józefa Zapałowicza zeznanych, za nieulegającą powrotowi i mogącą odnieść skutek do wysokości części rozrządzalnej uznaną została, na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1911 i 1912, w dziale IV pod 9 zapisanego; 2. Julji z Brzezińskich Mejer, współwłaścicielki dóbr Ostrołęka z przyległościami w Okręgu Czerskim położonych, otworzyły się spadki, do regulacji których, wyznaczony został termin na dzień 1 (13) Grudnia 1867 r. w kancelarji hypotecznej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Hipolit Truszkowski.

(N. D. *3245*). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionych śmierci:

1. Kazimierza Sławińskiego, właściciela jatki rzeźniczej Nr. 2 oznaczonej, w nieruchomości Nr. 1796 lit. A. w Warszawie położonej egzystującej.

2. Antoniego i Anieli małżonków Małyszko, wierzycieli sumy rs. 450 na nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2339 lit. D. położonej zabezpieczonej.

3. Mikołaja Kryst vel Chryst, współwierzyciela sumy rs. 1,500 na kolonji Chrzanów lit. B. w Okręgu Warszawskim położonej ubezpieczonej

4. Jerzego Fanshawe, właściciela dóbr ziemskich Wierzba lit. A. i Henrykowa w Powiecie i Gubernji Warszawskiej leżących.

5. Augusta Grabowskiego, właściciela prawa wieczystego posiadania gruntu włók 3, do dóbr Rybna w Okręgu Gostyńskim położonych należącego, w dziale III. pod Nr 22 wykazu hypotecznego dóbr rzeczonych Rybna objawionego; toczą się postępowania spadkowe, do ukończenia których, termin w kancelarji podpisanego Rejenta na dzień 5 (17) Grudnia 1867 r. wyznaczonym został.

Aleksander Dziewulski.

(N. D. *3247*). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Po zaszłej w dniu 6 Kwietnia 1867 roku śmierci Gustawa Zaborowskiego, właściciela dóbr Zaborów Stary w Powiecie Gostyńskim Gubernji Warrzawskiej położonych, oraz wierzyciela sumy rs. 11,073 kop. 84 na dobrach Zaborów nowy w tymże Powiecie i Gubernji leżących, w dziale IV wykazu hypotecznego pod Nr. 19 zabezpieczonej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, termin na dzień 9 (21) Grudnia 1867 r. w kancelarji hypotecznej oznaczony został.

Warszawa d. 25 Maja (6 Czerwca) 1867 r.

Teofil Brzozowski.

(N. D. *3243*) *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej śmierci: 1. Katarzyny z Kuczkowskich Drynkowskiej współwłaścicielki dóbr Kurzajama lit. A. z Okręgu Łęczyckiego. 2. Walerjana Klepackiego właściciela dóbr Zambrzeniec lit. *A.* z Okręgu Stanisławowskiego. 3. Jana Hofsos właściciela prawa wiebzysto-czynszowego posiadania dóbr Kalonka lit. *A. B. C.* z Okręgu Brzezińskiego otworzyły się spadki, do regulacji których wyznaczam termin na dzień 29 Września (11 Października) 1867 r. w Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Kuczyński.

(*N. D. 3250*). *Rejent Kancelarji Ziemiańsiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej śmierci: 1. Tekli z Karwowskich Wolskiej współwłaścicielki sumy rsr. 20,961 na dobrach Swiernia w O-gu Kowalskim położonych, w Dziale IV. pod Nr. 24 wykazu zabezpieczonej. 2. Lecha Morzyckiego dnia 24 Października 1866 r. współwłaściciela $^{3}/_{4}$ części sumy rsr. 1125 kop. 75. pod Nr. 23 rsr. 1,178 kop. 33½, pod Nr. 24 rsr. 1,800, pod Nr. 25 rsr. 3,000 pod Nr. 26 i rsr. 2,100 pod Nr. 27 w Dziale IV. wykazu hypotecznego dóbr Ruszkowo w Okręgu Włocławskim położonych, zabezpieczonych.

3. Piotra Sławińskiego wierzyciela sumy rsr. 15,000. na dobrach Żduny w Okręgu Zgierskim położonych w Dziale IV. pod Nr. 20, wykazu zabezpieczonej, do której przywiązany jest rygor w Dziale III. pod Nr. 14, otworzyły się spadki, do regulacji których wyznaczam termin na dzień 1 (13) Września 1867 r. w Kancelarji Hypotecznej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Hipolit Truszkowski.

(N. D *3255*). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiei w Warszawie.*

Z powodu zejścia z tego świata:

1. W dniu 7 Kwietnia 1864 r. Wincentego Godyńskiego, wierzyciela rs. 885 z procentem i kosztami, sposobem ostrzeżenia z wniosku Nr. 15 na części nieruchomości Warszawskiej Nr. 38, do zabezpieczenia podanych.

2. W dniu 26 Marca 1866 roku Pauliny Schaefferów Thieme, Franciszka Thieme żony, wierzycielki rs. 450, mieszczących się w ogólnym kapitale rs. 4,624 kop. 95 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 403, w dziale IV pod Nr. 7 wykazu hypotecznego ubezpieczonym.

3. W dniu 14 Stycznia 1867 r. Feliksa Szymanowskiego, właściciela dóbr ziemskich Cygów z wsiami Turze, Poświętna, Suchołęg z młynem Laskowizna i osadą Gorale wraz z przyległościami w Okręgu Stanisławowskim położonych.

4. W dniu 29 Grudnia 1866 r. Karola Emiljana Kobylańskiego, współwłaściciela dóbr ziemskich Siodło z przyległościami w Okręgu Siennickim leżących.

5. W d. 5 Lutego 1867 r. Adama Dzierzbickiego, wierzyciela sumy złp 30,000 czyli rs. 4,500, ubezpieczonej w dziale IV pod Nr 1 na nieruchomości Warszawskiej Nr 1738.

6 W dniu 29 Września 1865 r. Felicji vel Felicjanny Anieli dwóch imion Zielińskiej, wierzycielki sumy rs. 90 kop 75, z pierwotnej rs. 779 pochodzącej, w dziale IV pod Nr. 2 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 2369*A.* zabezpieczonej.

7. W dniu 23 Kwietnia 1853 r. Szmelki Laudau, właściciela ostrzeżenia dla sum rs. 45, rs. 90 i kosztów rs 15, w dziale IV obok Nr. 3 i 4 subintabulando na dobrach Szamoty lit. H. z Okręgu Błońskiego zapisanego.

Toczą się postępowania spadkowe, do ukończenia których, wyznaczyłem półroczny termin na dzień 2 (14) Września 1867 r., w którym spadkobiercy, legatarjusze i wierzyciele zgłosić się i prawa swoje w księgach wieczystych rzeczonych nieruchomości i dóbr ziemskich meldować winni.

Warszawa d. 23 Lutego (7 Marca) 1867 r.

Józef Zbikowski.

(N D. 3248) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warswawie.*

Po zaszłej w dniu 8 Lutego 1867 r. śmierci Niny Aleksandry 2 imion z de Prechamps, Antoniego Hryniewicza małżonki, wierzycielki sum *a.* rs. 4,800, mieszczącej się w kapitale rs. 12,000 na nieruchomości w Warszawskiej Nr. 2255 lit. *A.* w dziale IV wykazu hypotecznego pod Nr 1 ubezpieczonym i *b.* rs. 1,500 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1,757 lit. *B.* w dziale IV wykazu hypotecznego pod Nr. 4 zabezpieczonej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, termin na dzień 9 (21) Września 1867 roku w kancelarji hypotecznej oznaczony został.

Warszawa d. 25 Maja (6 Czerwca) 1867 r.

Teofil Brzozowski.

(N. D. *3259*). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie.*

Z powodu śmierci:

a) Henryka Dobrowolskiego wierzyciela sum złp. 1,000, złp. 326, złp 45; gr. 4 i złp. 33 gr. 10 na dobrach Uniszowie w Powiecie Lubelskim.

b) Franciszka Pióro wierzyciela sum rsr. 1,200 na nieruchomości w Lublinie Nr. pol. 325 a hyp. 629 rsr. 900 na nieruchomości w Lublinie Nr. pol. 67, 68, a hyp. 44. rsr. 1,200 na nieruchomości w Lublinie Nr. pol. 113 a hyp. 75. i rsr. 1 050 na dobrach Łukówku górnym w Powiecie Chołmskim lokowanych.

c) Wacława Gedrojc mającego w Dziale III. pod Nr. 15 wykazu dóbr Wola Piasecka w Powiecie Lubelskim położonych zapisane ostrzeżenie o wytoczonym procesie względem uznania dóbr tych za własność jego i oddanie mu ich w posiadanie z prowentami od roku 1830.

d) Natalji z Mejsnsrów Zaruskiej właścicielki dóbr Chudawola *A.* w Powiecie Lubartowskim.

c) Teofili Agnieszki dwóch imion z Langnerów Piotrkowskiej wierzycielce sum rsr. 75 i rsr. 337 kop. 20 na dobrach Chudawola *C.* w Puwiecie Lubartowskim leżących, ubezpieczonych.

f) Marjanny Wojewódzkiej właścicielce nieruchomości w Lublinie Nr. pol. 244 a hyp. 164.

Otworzyły się spadki do uregulowania których termin na dzień 24 Listopada (6 Grudnia 1867 r. oznaczonym został.

Lublin d. 15 (27) Maja 1867 r.

Feliks Wasiutyński.

(N. D. *3260*) *Pisarz Sądu Pokoju w Stopnicy.*

Po śmierci: 1. Herszli Prajs. 2. Zelmanie Skorockim współwłaścicielach nieruchomości hypotecznej w mieście Wiślicy pod Nr. pol. 61 położonej i 3. Joanny Boksów Miklaszewskiej współwłaścicielce nieruchomości także w mieście Wiślicy pod Nr. pol. 30 położonej otworzyły się spadki, do uregulowania których termin na dzień 18 (30) Listopada r. b pod prekluzją oznaczane.

Stopnica d. 4 (16) Maja 1867 r.

Twardzicki.

LICYTACIE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. *2357*.) *Zarząd Finansowy w Królestwie Polskiem.*

Wydział Górnictwa podaje do wiadomości: że w biórze jego w d, 23 Czerwca (5 Lipca) b. r. o godzinie 12 w południe, odbędzie się licytacja za pośrednictwem deklaracji opieczętowanych na dostawę różnych pilników i stali.

a) Do Magazynu Zakładów Górniczych Okręgu Zachodniego w Dąbrowie wartości około rs. 348, oraz

b) Do Magazynu Zakładów Górniczych w Pankach wartości około rs. 42.

Vadium do tej licytacji oznaczone rs. 40 i na koszta licytacyjne rs. 4.

Wzór do deklaracji w terminie powyżej oznaczonym Wydziałowi Górnictwa na papierze stemplowym ceny kop. 75 podać się mającej jest następujący:

W skutek ogłoszenia Wydziału Górnictwa z d. 25 Maja (6 Czerwca) b. r. Nr 2157 podaję niniejszą deklarację, iż zobowiązuję się dostawić do Magazynu Zakładów Górniczych Okręgu Zachodniego w Dąbrowie, oraz do Magazynu Zakładów Górniczych Oddziału Pankowskiego w Pankach, różne pilniki i stal odstępując z cen do licytacji podanych procent (wypisać liczbą i literami) i poddając się wszystkim zastrzeżeniom i zobowiązaniom w warunkach licytacyjnych objętym.

Dowód Kasy N. na złożone vadium rs. 40 i na koszta licytacyjne rs. 4 dołączam, które w razie nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie w N. najbliżej stacji Pocztowej N. położone (a jeżeli w Warszawie to wymienić Nr. domu).

Pisałem w N. d. miesiąca 1867 r.

(Podpisać czytelnie imie i nazwisko).

Deklaracje podług tego wzoru napisane, winne być zapieczętowane lakiem i mieć adres: Do Wydziału Górnictwa deklaracja na dostawę pilników i stali do Magazynów Górniczych w Dąbrowie i Pankach.

Inne warunki mogą być przejrzane w godzinach służbowych w biórze Wydziału Górnictwa w Warszawie, i u Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Zachodniego w Dąbrowie.

Warszawa d. 25 Maja (6 Czerwca) 1867 r.

p. o. Dyrektora Wydziału, Szmidecki.

Naczelnik Sekcji, Kozarski.

Naczelnik Kancelarji, Reklewski.

(N. D. *3226*). *Dyrektor Kancelarji Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych*

Na zasadzie upoważnienia Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, podaje do powszechnej wiadomości że na entrepryzę konserwacji dachów i rynien w gmachu tejże Komisji Rządowej w ciągu lat 3, to jest od 1 (13) Lipca 1867 do dnia 1 (13) Lipca 1870 roku, odbędzie się w dniu 15 (27) Czerwca r. b. o godzinie 12 z rana w biórze tejże Komisji licytacja przez opieczętowane deklaracje in minus od sumy rs. 300 rocznie.

Do licytacji przypuszczeni będą tylko majstrowie dekarscy i blacharscy do wykonywania swej profesji legalnie upoważnieni; każdy przeto, chęć licytowania mający, do deklaracji opieczętowanej dołączy dowód swej kwalifikcaji nadto złoży na vadium rs 50 i na koszta ogłoszeń rs. 10 które to kwoty nieutrzymującemu się na licytacji, wraz z dowodem kwalifikacji zaraz powrócone zostaną.

Warunki do licytacji przejrzeć można codziennie w godzinach biurowych wyjąwszy świąt w Kancelarji Komisji Rządowej.

Deklaracje mają być pisane na papierze stemplowym ceny kop. 75 wyraźnie, bez skrobań, poprawek i przekreślań podług-poniżej domieszczonego wzoru.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Dyrektora Kancelarji Komisji Rządawej Spraw Wewnętrznych z dnia r. b. poddaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się konserwacji dachów ławek kominiarskich, na tychże kominów i rynien w gmachu tejże Komisji Rządowej przez ciąg lat trzech, to jest od 1 (13) Lipca 1867 r. do 1 (13) Lipca 1867 r. za sumę rubli srebrem (wypisać wyraźnie literami) rocznie, poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym.

Kwit kasy głównej Warszawskiej lub Banku Polskiego na złożone vadium w ilości rs. (wyraźnie literami) dołączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. przy ulicy N. pod Nr N.

Pisałem w Warszawie dnia mca 1867 r.

(podpisać czytelnie imie i nazwisko

Warszawa d. 24 Maja (5 Czerwca) 1867 r.

p. o. Dyrektora Kancelarji, Leontiew.

(N. D. 3197). *Zarząd Zakładów Banku Polskiego na Solcu*

Podaje do publicznej wiadomości że w dniu 26 Czerwca (8 Lipca) r. b. i następnie, od godziny 9 z rana do 2 po południu, sprzedane będą w tychże Zakładach przez głośną in plus licytację rozmaite materjały i przedmiota wyszłe z użycia jak metale kamienie młyńskie, piły tartaczne i fornierowe, beczki dębowe, furgony i konie.

Warszawa d. 22 Maja (3 Czerwca) 1867 r.

Zarządzający, Wieniarski.

(*N. D. 3233*). *Magistrat Miasta Przasnysza.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w trzecim terminie d. 16 (28 Czerwca r. b. o godzinie 10 z rana w Kancelarji Magistratu tutejszego odbywać się będzie głośna in plus licytacja na wydzierżawienie domów i placów pustych w mieście Przasnyszu egzystujących po Duchowieństwie Swieckim na Skarb zajętych na lat trzy 1867/70, to jest od dnia 18 (30) Czerwca 1870 roku a mianowicie:

1. Domu pod N. 286 od sumy rocznej dzierżawy rs. 9.

2 Domu pod N. 288 od sumy rocznej dzierżawy rs. 30 k. 90

3. Domu pod N. 282 od sumy rocznej dzierżawy rs. 30.

4. Domu pod N. 282 od sumy rocznej dzierżawy rs. 75.

5. Placu pustego przy ulicy S. Dnskiej wraz z łączką jaka przy tymże znajduje się od sumy rocznej dzierżawy rs. 3 k. 50.

6. Placu pustego przy tejże ulicy na przeciw Kościoła Farnego położonego od sumy rocznej dzierżawy rs. 2.

Placu pustego przy Kościele Sgo Krzyża przy ulicy Swierczewo od sumy rocznej dzierżawy rs. 2.

Mający przeto chęć zadzierżawienia wszystkich powyżej opisanych domów i placów, w ogólności lub każdego z nich oddzielnie, może się zgłosić w czasie i miejscu powyżej oznaczonym.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Magistracie tutejszym w każdym czasie.

Przasnysz d. 20 Maja (1 Czerwca) 1867 r.

Burmistrz.

(N. D. *3184*). *Magistrat Miasta Gubernialnego Kalisza.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w Magistracie miasta Kalisza w dniu 6 (18) Czerwca r. b. o godzinie 12 w południe odbywać się będzie głośna in plus licytacja na wydzierżawienie dochodu z propinacji w przestrzeni 4-ej dóbr miejskich to jest w wsi Tyńcu pod Kaliszem, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1038 rocznej dzierżawy, vadium wynosi rs. 104, warunki w biurze Magistratu w każdym czasie przejrzane być mogą.

Kalisz d. 15 (27) Maja 1867 r.

Prezydent,

N. D. 3159). *Rada Opiekuńcza Zakładów Dobroczynnych Powiatu Pułtuskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 9 (21) Czerwca 1867 r. o godzinie 10 przed południem w Kancelarji Szpitala S-go Wincentego w Pułtusku odbywać się będzie głośna in plus licytacja wydzierżawić się mającego na lat 12 to jest: od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1867 r. do dnia tegoż 1879 r. folwarku Płocochowo w Gminie Kleszewo Powiecie Pułtuskim Gubernji Łomżyńskiej położonego a do Szpitala wyżej wyrażonego należącego od ceny rocznej dzierżawy na sumę rsr. 915 ustanowionej.

Warunki podług których licytacja ta odbędzie się mogą być każdego dnia wyjąwszy Świąt w czasie od godziny 10 z rana do 3 po południu przez interesentów przejrzane w Kancelarji Szpitala na wstępie wzmiankowanego.

Pułtusk d. 12 (24) Maja 1867 r.

Opiekun Prezydujący,

(N. D. 3246).

Podpisany Patron Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkały, jako obrońca Władysława Bogumiła Brodel współwłaściciela nieruchomości Nr. 2500 *B.* w

Warszawie pod Nr. 453 zamieszkałego wiadomo czyni: iż na skutek wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniach 29 Czerwca (11 Lipca) r. b. dział majątku po Antoniem Brodel nakazującego i 19 Września (1 Października) t. r. taksę zatwierdzające, zapadłych sprzedaną zostanie w drodze działów.

NIERUCHOMOŚĆ Nr. 2500 lit. *B.*
w Warszawie przy ulicy Wolnosć położona Składająca się:

1. Z oficyny.
2. Z altanki.
3. Z altanki drugiej.
4. Z pompy.
5. Z parkanu.
6. Z parkanu drugiego.
7. Z drzew i krzewów.
8. Z gruntu łokci kwadr. 4770

Termin do przygotowawczego przysądzenia wyznaczony został na dzień 17 (29) Marca r. b. godzinę 9½ z rana, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 549 w wydziale I. przed W-ym Aleksandrem Rożnowskim Sędzią Trybunału.

Vadium rs. 900.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 6,112 kop. 87¾.

Wyrzykowski.

Po odbyciu przygotowawczego przysądzenia nieruchomości powyższej, termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 31 Marca (12 Kwietnia) 1867 r. godzinę 5 z południa wyznaczony zostal.

Mieczysław Wyrzykowski.

Gdy jednak termin powyższy dla braku konkurentów spadł, przeto Trybunał wyrokiem z dnia 19 (31) Maja r. b. taksę powyższej nieruchomości do rs. 3056 kop. 44½ zniżył a Delegowany Sędzia W. Różnowski rozolucją swą z dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1867 r. termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2500 lit. *B* na dzień 9 (21) Czerwca 1867 r. godzinę 5 po południu w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Wydziału I. wyznaczył.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 3056 k 44½. Vadium rs. 900.

Mieczysław Wyrzykowski.

(N. D. 3253).

Z mocy wyroków Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w dniu 10 (22) Grudnia 1865 r. i Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego w dniu 26 Maja (7 Czerwca) 1866 r., między Wilchelmem Bruder obywatelem w Warszawie pod Nr. 823 zamieszkałym, zamieszkanie prawne do tego interesu u Jana Niemirowskiego Patrona w Warszawie pod Nr. 498 zamieszkałego, obrane mającym, z jednej, a Lejzorem Milsztejn handlującym, jako wspólnabywcą praw Teofili i Moritza Lotryngierów w Warszawie pod Nr. 2931 zamieszkałym, z drugiej, oraz Sukcesorami po niegdy Frantzu Lotrynger pozostałymi, to jest: a) Chają v. Anną z Moszków po Frantzu Lotrynger pozostałą wdową w imieniu własnem i jako wspólnabywczynią praw Moritza i Teofili rodzeństwa Lotrynger oraz jako matką i główną opiekunką nieletniej Leontyny Romualdy Lotrynger po Frantzu Lotrynger pozostałej córki, której to nieletniej opiekunem przypanym jest Ludwik Levi obywatel w Warszawie pod Nr. 2928 zamieszkały, b) Moritzem Lotrynger, c) Ignacym Lotrynger obywatelami, d) Teofilą Lotrynger, i e) Bronisławą Lotrynger pannami pełnoletniemi w Warszawie pod Nr. 2928 zamieszkałemi, z trzeciej strony zapadłych sprzedane będą w Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale III przed W. Józefem Sadkowskim Asesorem Trybunału Delegowanym

NIERUCHOMOŚCI

Nr. 2928 i 3037 w Warszawie położone a mianowicie: nieruchomość Nr. 2928 przy ulicy Solec, zaś nieruchomość Nr 3037 przy ulicy Czerniakowskiej obiedwie w Cyrkule IX w jurisdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału III, należą prawem własności do Sukcesorów niegdy Frantza Lotrynger.

Nieruchomość Nr. 2828 składa się:

1. Z domu frontowego drewnianego z piwnicami murowanemi sklepionemi o parterze i mieszkaniach poddasznych z przystawą drewnianą z tylu.
2. Oficyny murowanej w połowie i w połowie drewnianej z bali w słupy o parterze i mieszkaniach poddasznych szczytowych dachówką karpiówką krytej.
3. Komorek z rożnych desek postawionych deskami krytych z gołębnikiem.
4. Bruku w podwórzu z kamieni polnych.
5. Parkanów z desek.
6. Placu łokci kwadratowych 25,331½.

Nieruchomość Nr. 3037 składa się:

a. Z parkanów, i
b. Placu łokci kwadratowych 12,939¼.

Obie te nieruchomości, które razem sprzedane będą, biegli oszacowali na rs. 11,445 k. 15 i od tej sumy zacznie się licytacja.

Rzeczone nieruchomości wydzierżawione zostały na rok jeden do dnia 20 Marca (1 Kwietnia) 1867 r.

Pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży odbyło się w dniu 17 (29) Sierpnia 1866 r., a termin do drugiego ogłoszenia warunków a zarazem przygotowawczej licytacji oznaczony jest na dzień 28 Września (10 Października) 1866 r. przed W. Sadkowskim Asesorem Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie tamże pod Nr. 548 w wydziale III na godzinę 10 z rana.

Zbiór objaśnień i warunki sprzedaży przejrzane być mogą w Kancelarji Podpisarza wydziału III Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, oraz u podpisanego Patrona obrońcy Wilhelma Bruder sprzedaż tę popierającego, w Warszawie pod Nr. 498 zamieszkałego.

Jan Niemirowski, Patron.

Następnie po odbyciu w dniu powyżej oznaczonym drugiej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, a zarazem przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 2928 i 3037 w Warszawie, termin do ostatecznego przysądzenia takowych na dzień 1 (13) Listopada 1866 r. godzinę 4 po południu oznaczony został, który się odbędzie w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie tamże pod Nr. 549 w wydziale III przed W. Sadkowskim Asesorem tegoż Trybynału Delegowanym. Licytacja obu nieruchomości zacznie się od sumy rs. 11,445 kop. 15 jako szacunku przez biegłych wynalezionego. Czyni się się wzmianka, że w miejsce zmarłego Patrona Niemirowskiego który dotychczas sprzedaż tę popierał, dalej działać będzie Andrzej Brzeziński Obrońca przy Senacie w Warszawie pod Nr. 497*a* zamieszkały.

Andrzej Brzeziński.

Termin powyżej oznaczony dla braku licytantów nie odbył się, w skutku czego Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 16 (28) Listopada 1866 r. zapadłym, szacunek nieruchomości Nr. 2928 i 3037 w Warszawie o ¼ część obniżył. Następnie Asesor Trybunału W. Sadkowski nowy termin do ostatecznego przysądzenia wyż rzeczonych nieruchomości na dzień 5 (17) Czerwca 1867 r. godzinę 5 po południu w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w wydziale III oznaczył. Licytacja zacznie się od sumy rs. 8,583 kop. 84¾ jako zniżonego szacunku.

Andrzej Brzeziński.

(N. D. 3254).

Na skutek art. 960 K. P. S. podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Radomiu wiadomo czyni i ogłasza: że na zasadzie wyroków Sądu Apelacyjnego w dniach 14 (26) i 15 (27) Stycznia 1865 r Dziewiątego Departamentu Rządzącego Senatu w dniu 29 Kwietnia (11 Maja) 1866 r. niemniej Trybunału Cywilnego w Radomiu w dniach 28 Lipca (9 Sierpnia) 1866 r. 23 Sierpnia (4 Września) 1866 r. oraz 21 i 22 Marca (2 i 3 Kwietnia 1867 r. zapadłych wystawione zostają na sprzedaż publiczną w drodze działów:

DOBRA ZIEMSKIE BUKÓWNO

z przyległościami i przynależytościami w Okręgu Powiecie i Gubernji Radomskiej położone, należące prawem niepodzielnej własności tak do Jana Euzebiusza Ostrowskiego w Warszawie pod Nr. 1582 C zamieszkałego, popierającago tę działową przedaż przez podpisanego Patrona, jako też do nieletnich Stanisława i Jana braci Zakrzewskich-Rucińskich, których główną opiekunką jest matka Leontyna z Wojciechowskich Zakrzewska-Rucińska wdowa we wsi Bukówno Okręgu i Gubernji Radomskiej zamieszkała, Teofila Hilarego Rauszer Patrona przy Trybunale Cywilnym w Radomiu za Obrońcę ustanowionego majaca, przydanym zaś opiekunem tychże nieletnich jest Józef Ruszczewski obywatel dzierżawca dóbr Prędocinka w tychże dorach Okręgu i Gubernji Radomskiej zamieszkały.

Szacunek dóbr tych majacy rozległości mórg 1153 miary nowopolskiej własnością dworską będących, odpowiednio taksie przez biegłych przysięgłych oznaczonej ustanowiony został na rs. 38433 kop. 33 i pół i od tej sumy licytacja rozpoczynać się będzie.

Zbior objaśnień i warunków sprzedaży przejrzeć można w Kancelorji Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu i u podpisanego Patrona w mieście Gubernjalnem Radomiu zamieszkałego.

Po odbyciu w dniu dzisiejszym pierwszego ogłoszenia zbioru objaśnień i warunków przedaży, termin do przygotowawczego przysądzenia, wyznaczony został na dzień 20 Maja (1 Czerwca) 1867 r. godzinę 3 po południu, który odbędzie się w mieście Gubernjalnem Radomiu, w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego przed W. Rożynkowskim delegowanym Sędzią tegoż Trybunału.

Radom d. 5 (17) Kwietnią 1867 r.

Władysław Kinicki Patron.

Po odbyciu w dniu dzisiejszym terminu przygotowawczego przysądzenia dóbr Bukówno z przyległościami, termin do stanowczego przysądzenia tych dóbr wyznaczony został na dzień 30 Czerwca (12 Lipca) r. b. 1867 godzinę 3 z południa w miejscu posiedzeń Trybunału i przed delegowanym jak wyżej.

Radom d. 20 Maja (1 Czerwca) 1867 r.

Władysław Kinicki Patron.

W drukarni Rządowej przy Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego—Za Pozwoleniem Cenzury.

Do dzisiejszego Numeru dołącza się osobny Dodatek N. 25.

WYKAZ SZCZEGÓŁOWY

Tabel likwidacyjnych, ostatecznie zatwierdzonych przez Komisję Likwidacyjną Królestwa Polskiego, dla wszystkich w ogóle dóbr w Królestwie znajdujących się, tudzież o ilości przyznanego i odesłanego przez tęż Komisję wynagrodzenia likwidacyjnego od 1 (13) Lutego do 1 (13) Marca 1867 roku.

GUBERNJE i POWIATY.	Imiona i Nazwiska właścicieli.	Nazwa majątku.	Liczba wsi.	Wysokość przyznanego i odesłanego wynagrodzenia likwidacyjnego. Ruble	Kop	Czas odesłania likwidacyjnego wynagrodzenia.
Gubernja Warszawska.						
	Wilhelma Malcza	Moszna	3	7,699	13	4 (16) lutego
Powiat Warszawski	Hr. Władysława Małachowskiego	Załuski i Kozietuły	8	42,401	61	9 (21) lutego
	Juljusza Rostworowskiego	Opacz-Wielka	2	8,180	14	14 (26) lutego
	Ignacego i Justyny Głuchowskich	Radzyń	2	3,861	—	27 lutego (11 marca)
„ Gostyński	Karola Piaszczyńskiego	Dobrowo	4	3,989	2	20 lutego (4 marca)
	St. Lasockiego	Kiernozia	6	7,746	8	16 (28) lutego
	Lud. Teplica	Tretki	3	4,974	13	„
	Teod. Majewskiej	Kamieniec lit. A.	1	348	33	14 (26) lutego
	Józ. Lasockiego	Czerniew	2	3.364	17	11 (23) lutego
	Mich. Lutera	Muchnice	2	3,845	72	9 (21) lutego
	Wincent. Krasińskiego	Semeniczki	1	3,921	61	7 (19) lutego
	Władys. Grotowskiego	Mnich A. i B. i Sieraków	3	6,762	76	4 (16) lutego
	Róży i Roberta Szczęśniewskich	Rybie	1	1.601	11	14 (26) lutego
„ Koniński	Florent. Radońskiego	Bogusławice	1	1,038	80	4 (16) lutego
	Wincent. Gątkiewicza	Sokółek	1	755	60	16 (28) lutego
	Jana Lubeckiego	Babia	1	2,743	93	„
	Franciszka Wierzbickiego	Jarotki	1	2,384	63	„
	Ferd. Friese	Kraśnice	1	1,174	93	20 lutego (4 marca)
	Franciszka Konopnickiego	Koziegłowy	1	80	27	24 lutego (8 marca)
	Jana Osińskiego	Kwiatków	11	36,139	24	27 lutego (11 marca)
„ Petrokowski	Leop. Cieleckiego	Zagórze	7	19,855	58	27 lutego (11 marca)
	Jana Kosztulskiego	Ostoja	3	2,159	62	24 lutego (8 marca)
	Leona Orłowskiego	Gorzkowice	2	7,354	83	„
	Hr. Jana Ostroroga	Rękoraj	9	63,187	71	18 lutego (2 marca)
	Ant. i Joanny Kiślańskich i Kazim. i Joan. Smoleńskich	Wola-Blakowa lit. B.	1	3,229	33	14 (26) lutego
	„ „	Wola-Blakowa lit. A. C.	1	74	19	11 (23) lutego
	„ „	Wola-Blakowa lit. E.	1	2,523	24	9 (21) lutego
	Emil. Niemojewskiej, Edw. i Aleks. Kaczkowskich	Mikorzyce	5	14.993	46	7 (19) lutego
	Anton. Załuskowskiego	Łagiewniki i Zakrzew	3	7,069	85	4 (16) lutego
	Edwarda Wzdulskiego	Ożegów i Mokre	2	13,121	53	„
„ Włocławski	Stopnickiego i Stodulskiego	Swiernia	3	2,420	80	„
	And. Moniuszki	Kołomja	1	2,705	40	9 (21) lutego
	Feliksa Oberfelda	Bodzanowo-Boruckie	1	477	67	14 (26) lutego
	Bronis. Biesiekierskiej	Konieck	9	7,202	63	18 lutego (2 marca)
	Maksa Morzyckiego	Morzyce Nowa-Wieś	4	1.400	74	20 lutego (4 marca)
„ Łęczycki	Fr. Szymanowskiego	Gaj	1	5,035	53	27 lutego (11 marca)
	SS-rów Stokowskich	Bardzynin	4	1,854	67	„
	Leop. Zielonki	Mniewo	1	3,653	80	22 lutego (6 marca)
	Tomasza Stożkowskiego	Tumusin	2	3,73[illegible]	—	„
	Juljana Chmielewskiego	Toblice i Krasny-Łan	4	5,078	72	„
	Jana Rojewskiego	Czerników	4	10,818	26	„
	Stanis. Sobockiego	Łążki część A.	1	160	—	„
	Pawła Chrzanowskiego	Dzierżązno	4	5,007	36	16 (28) lutego
	Bar. Mikoł. Bistroma	Chełmno	12	39,410	19	11 (23) lutego
	Józefa i Józefy Zielińskich	Nędzerzewo	3	3,470	10	9 (21) lutego
	Ant. Czarneckiego	Prusinowice	1	2,162	—	„
	Józ. Bajkowskiego	Fułki	3	8,884	81	„
	Jul. Malcza	Chrząstówek-Mały	2	1,141	33	„
„ Stanisławowski	Władys. Markowskiego	Rudno	9	24,578	49	4 (16) lutego
	Jana Rafalskiego	Chojeczno-Jagodne cz. 1-a lit. A.	1	679	40	16 (28) lutego
	Hen Cieszkowskiego	Łukowiec	3	26,869	90	„
	Kaz. Cieszkowskiego	Ryczyca	1	2,480	6	„
	Krzysz. i Aug. Cieszkowskich	Wilczonek	1	4,137	83	„
	Adama Gizińskiego	Wyglądawek	2	3,094	83	24 lutego (8 marca)
	Alf. Grabowskiego	Czarnogłów	2	4,803	73	28 lutego (12 marca)
„ Sieradzki	Kaz. Szaniawskiego	Chociw	3	11,927	48	„
	Nat. Tymienieckiej	Kowalów	2	3,198	6	22 lutego (6 marca)
	Hip. Madalińskiego	Brody	1	279	28	„
	Ks. Kokowskiego	Kłoniszów	2	3,515	60	9 (21) lutego
	Konst. Siemiątkowskiego	Góra-Pabjanicka	5	33,395	98	7 (19) lutego
„ Rawski	Ferdyn. Zajączkowskiego	Rosławowice	2	11,738	55	„
	Jul. Pieniążka, Kaź. Lemańskiego i jego dzieci i Eman. Matuszewskiego	Głowno (miasto)	2	7,720	—	„
	Aleks. Łęczowskiego	Rozworczyn	1	2,461	33	„
	Mich. Sokolnickiego	Wola-Wielka	3	16,308	79	11 (23) lutego
	Konst. Chomętowskiego	Bukowiec	5	16,326	95	„
	Mat. Dobieckiego	Kędziorki	1	1,912	—	14 (26) lutego
	Łuk. i Krystyny Berent	Kołacin	5	15,037	26	16 (28) lutego
	Wład. Lechowskiego	Studzianki	6	13,722	74	24 lutego (8 marca)
	Ad. Grabińskiego	Mroga-Dolna	2	3,713	6	„
	SS-rów Ant. Warmińskiego	Tworzanki	2	1,735	67	„
„ Łowicki	Man. Frejnda	Orły A. B.	2	5,641	80	28 lutego (12 marca)
	Kaź. Grabolewskiego	Duranów	1	1,246	67	24 iutego (8 marca)
	„ „	Czerwonka	2	5,270	—	„
	Aleks. Naimskiego	Marcinów (Emilów)	1	1,590	—	18 lutego (2 marca)
	Jul. Piwnickiej	Trojanów	13	43,780	28	14 (26) lutego
	Anniballa Roztropowicza	Skotniki	2	4,638	21	11 (23) lutego

GUBERNJE i POWIATY	Imiona i Nazwiska właścicieli.	Nazwa majątku.	Liczba wsi.	Wysokość przyznanego i odesłanego wynagrodzenia likwidacyjnego. Ruble	Kop.	Czas odesłania likwidacyjnego wynagrodzenia.
Powiat Kaliski	Just. Stanisławskiej	Grabieniec A.	1	516	—	7 (19) lutego
	Ant. Skupieńskiego	Kaznów	1	1,400	94	18 lutego (2 marca)
„ Wieluński	Elżbiety Walewskiej	Strobin	2	13,316	25	22 lutego (6 marca)
	Stan. Józefa i Michała hr. Potockich	Praszka	8	21,290	61	14 lutego (26 marca)
Gubernja Płocka.						
Powiat Lipnowski	Zdzisława Borzewskiego	Adamki	1	467	64	4 (16) lutego
	Rudolfa Pilkiewicza	Paprotki-Gogoły	1	1,179	60	7 (19) lutego
	Aleks. Grabskiego	Gorzechowo A. B. C. D. E. F. G.	1	2,121	60	„
	Hip. Goszczyńskiego	Zdzięborz lit. C. D. F.	1	322	50	11 (23) lutego
	Mar. Wąsowicza	Tłuchowko	4	4,896	74	18 lutego (2 marca)
	Franc. Ramuckiego	Ksente lit. A. B.	7	5,877	5	26 lutego (10 marca)
	Józefa Orłowskiego	Blinno A. B. C. D.	1	1,665	64	28 lutego (12 marca)
„ Płocki	Ign. Strzeszewskiego	Podleck	1	2,688	21	„
	Mik. Łaźniewskiego	Pieścidła	3	6,194	19	„
	Andz. Grema	Przyborowice-Dolne lit. B.	1	69	24	„
	Pawła Tarnowskiego	Kamienica (kościelna zarzeczna	1	2,311	22	22 lutego (6 marca)
	Emmy Gościckiej	Węgrzynowo	1	2,156	26	16 (28) lutego
	Henryka Łempickiego	Strzembowo-Wielkie	1	6,746	67	„
	Walent. Młodzianowskiego	Brody	1	1,706	21	„
	Kaz. Walewskiej	Perki	1	352	67	14 (26) lutego
	Władys. Bromirskiego	Szczytno-Chełstowo	1	6,266	70	„
	Zof. Siekluckiej, Em. Chamskiej, Hel. Chamskiej i Adol. Wołowskiego	Szymaki	1	376	8	„
	Eust. Grabowskiego	Kędzierzyno lit. A. B.	1	221	16	„
	Pawła Jabłońskiego	Kamionki lit. D. G.	1	102	36	11 (23) lutego
	Piotra i Ludwika Obrębskich	Kamionki lit. B.	1	115	93	„
	Marc. Kamińskiego	Kamionki H	1	73	46	„
	Ignacego i Konstancji Kamińskich	Kamionki lit. F.	1	86	41	„
	SS-rów Józ. Słomkowskiego	Kamionki lit. D. G.	1	22	18	„
	Elżbiety Giczewskiej	Kamionki lit. E.	1	86	53	„
	Józ. Nakwaskiego	Morkowo	1	340	39	„
	Aleks. Leszczewskiego	Jeżowo	1	774	88	„
	Hil. Rudowskiego	Butkowo D.	1	159	50	„
	Józ. Jaworowskiego	Radzymin	2	2,782	98	
„ Mławski	Władysł Wołowskiego	Wulka-Kluczewska	3	39,776	33	4 (16) lutego
	Karola Rościszewskiego	Kosiny-Stare A. B. C.	1	4,922	22	7 (19) lutego
	Felicjaty Rapoport, Rozalji Anerbach i Michała Mławskiego	Głużek	1	11,360	44	9 (21) lutego
	Franc. Starorypińskiego	Zorawino-Wielkie	1	781	5	11 (23) lutego
	Antoniego Jabłońskiego	Kowalewo i Dziewanowo	2	486	83	„
	Pawła i Józ. Rudzińskich	Hednia	2	3,614	74	„
	Franciszka i Wiktorji Zakrzewskich	Mlice-Kostery	1	195	6	14 (26) lutego
	Wojc. i Karoliny Podoskich	Łęg-Kasztelański	1	221	6	18 lutego (2 marca)
	Leokadji Szemplińskiej	Zaborowo lit. A.	1	686	61	„
	Szym. Rudowskiego	Rumoka	1	1,423	5	22 lutego (6 marca)
	Antoniego Olszewskiego	Słupsk i Młodymin	6	11,475	61	„
	Ksawerego Zakrzewskiego	Mokrzk lit. A. B.	1	294	89	24 lutego (8 marca)
	Wiktora Reinherda	Szydlunko	1	2,712	22	„
	Stef. i Elżbiety Zakrzewskich	Białyszewo	1	4,789	—	28 lutego (12 marca)
„ Pułtuski	Stef i Marji Szlubowskich	Jabłeczniki Kamienne	1	154	—	„
„ Ostrołęcki	Konst. i Aleks. Apoznańskich, Ksaw. i Kamilji Ołdakowskich	Czyżewo-Ruś	2	1,472	2	4 (16) lutego
	Ant. Zielińskiego	Komorowo	13	27,635	51	11 (23) lutego
	Juljana Dąbrowskiego	Drogoczewo	1	2,094	16	„
„ Przasnyski	Franc. i Anny Łazowych	Czarżaste-Wielkie	2	559	66	„
	Karola Czaplickiego	Umiastowo-Niwki	1	393	83	„
Gubernja Radomska.						
Powiat Radomski	Mar. Łuniewskiej	Wieniawa	4	19,550	91	4 (16) lutego
	An. Potkańskiej	Ryków A.	2	5,374	75	„
	Flor. Czaplińskiej	Sławno	4	8,572	33	7 (19) lutego
	Wit. Pniewskiego	Ziomaki	3	4,733	54	
	Feliksa Boskiego	Sielec	6	11,158	14	9 (21) lutego
	Antoniego Wrotnowskiego	Kadłubska-Wola	2	4,685	85	18 lutego (2 marca)
	Klementyny Deskur	Kowale Stępocina	2	2,986	—	„
	Franciszka Wietrzykowskiego	Cerekiew	3	15,150	—	28 lutego (12 marca)
„ Stopnicki	Kaz. Tańskiego	Chmielnik	4	11,958	36	„
	„ „	Szyszczyce	3	5,310	10	22 lutego (6 marca)
	Ant. i Tekli Kędzierskich	Suskrajowice	1	1,444	6	18 lutego (2 marca)
	Franciszki Michniewskiej	Gluzy-Szlacheckie	1	446	67	11 (23) lutego
	Eraz. Rużyckiego	Żerniki	1	6,254	88	9 (21) lutego
„ Sandomierski	Franc. i Józefy Łuniewskich	Mietel	2	2,236	50	4 (16) lutego
	Hr. Józefa Wielopolskiego	Wiśniowa	3	19,385	45	„
	Pelag. Tirpic	Zagorzyce	1	1,940	22	„
	Rom. Dowboza	Garbów	1	4,749	5	7 (19) lutego
	Jana i Walent. Kozieradzkich	Lipowa-Wulka	2	3,628	30	16 (28) lutego
	SS-rów Ign. Rudzkiego	Gorzków	1	2,124	11	24 lutego (8 marca)
	Erazma Swierczewskiego	Jastrzembska-Wola	2	2,524	27	„
	SS-rów Ign. Rudzkiego	Ceber	1	1,513	89	„
	Władys. Leszczyńskiego	Słupia-Nadbrzeżna	2	7,649	94	„
„ Miechowski	Teodora Praniszników	Samborzec i Stodoły (dobra donacyjne)	4	30,650	75	28 lutego (12 marca)
	Edwarda Młodeckiego	Wilcykowice	2	3,888	84	„
	Józ. Jagielskiej	Wilków	2	2,400	—	24 lutego (8 marca)
	Zdzisława Jakubowskiego	Niezwojowice	3	3,354	94	„

GUBERNJE i POWIATY	Imiona i Nazwiska Właścicieli	Nazwa majątku	Lczba wsi	Wysokość przyznanego i odesłanego wynagrodzenia likwidacyjnego Rub.	Kop.	Czas odesłania likwidacyjnego wynagrodzenia.
Powiat Olkuski	Lud. Bayera	Rawałowice	2	2,443	94	14 (26) lutego
	SS-rów Aleks. Henisza	Radziemice	1	2,753	89	9 (21) lutego
	Kazim. Wielowiejskiego	Swojczany	1	5,424	89	7 (19) lutego
	Franc. Rudzkiego	Jelcza	1	6,636	95	4 (16) lutego
	Hip. i Walerji Zalasowskich	Żelisławice	6	17,536	42	„
	Hr. Jana Renarda	Góra-Siewierz	1	2,912	84	7 (19) lutego
	SS-rów Ireny Zbijewskiej	Nakło	5	18,133	43	18 lutego (2 marca)
	Hr. Jana Renarda	Strzyżowice	1	485	60	24 lutego (8 marca)
	Wilhelminy Paprockiej	Ciągowice	4	7,336	77	„
	Michała Zbijewskiego	Siedliska-Tęgoborz	3	12,088	76	„
„ Opatowski	Józ. Targowskiego	Stoki	1	5,351	6½	28 lutego (12 marca)
	Marji Hejdel i Bron. Polanowskiej	Gardzienice	2	13,472	83	16 (28) lutego
	Ant. Jasieńskiego	Ociesieńki	6	14,456	15	9 (21) lutego
	Wal. Kaniorskiego	Piętkowice	3	13,252	8	4 (16) lutego
„ Kielecki	Józefy Skorupkowej	Kossów, Kwilina, Swierków i Podłazie	7	10,316	42	„
„ Opoczyński	Lud. Szaniawskiej	Ceteń	2	14.474	23	„
	SS-rów Kęszyckich	Sobień	1	4.708	31	9 (21) lutego
	Jakóba Salcberga	Wierzchowiska	1	3,545	—	14 (26) lutego
	Edwarda Wzdulskiego	Wulka-Kłucka	14	40,068	27	„
	Leopolda Czaplickiego	Stanowiska	1	6,137	33	9 (21) lutego
Gubernja Lubelska.						
Powiat Radzyński	Alfonsa Horocha	Wołoska-Wola A. B. C.	1	12,440	14	4 (16) lutego
	Andrzeja Piotrowskiego	Hołowno-Antopol	1	19,741	28	11 (23) lutego
	Hr. Wandy Kaboga	Milanów i Wierzbówka	5	48,788	46	14 (26) lutego
	Gabr. i Balbiny Cieplińskich	Wójtowstwo-Wochyń	1	780	45	
„ Łukowski	Feliksa Okryńskiego	Głębokie A.	1	3,330	50	28 lutego (12 marca)
	SS-rów Aleksandra Dmochowskiego	Siedliska	1	7,282	68	„
	Aleksandra Olędzkiego	Szaniawy-Matysy	1	2,616	55	24 lutego (8 marca)
	Stan. Szulca	Krzywda	4	17,574	38	
	SS-rów Aleks. Dmochowskiego	Burzec	1	14,787	17	„
	Witolda Horodyńskiego	Niedzwiadka	1	2,183	75	9 (21) lutego
	Kat. Abramowicz	Kamionka	1	1,622	66	„
	Józ. i Florentyny Wituskich	Ryczyska	1	5,571	38	7 (19) lutego
	Malwiny Podgórskiej	Bzowiec-Górny B.	1	5,180	17	„
	Winc. i Franc Rozwadowskich	Turzeragi	1	281	66	4 (16) lutego
„ Siedlecki	Ant. Szlazkiego i nieletniej Izdebskiej	Nakozy	1	7,221	82	„
	Dominika Mogielnickiego	Mogielnica lit. B.	1	347	17	7 (19) lutego
	Hr. Ewy Popiel	Kopce-Gałki	2	4,898	11	9 (21) lutego
	SS-rów Kajetana Marcinkowskiego	Polaki	1	4,825	—	„
	Krzyszt. i Aug. Cieszkowskich	Stawiska	4	11,800	37	16 (28) lutego
	Aug. Cieszkowskiego	Sucha	3	19,670	83	„
	Bogus. Wernera	Sieroczyn		21,205		22 lutego (6 marca)
			5		25	
	Krasnodębskich, Świniarskich, Skwierczyńskich, Trębickich, Borkowskich, Radzikowskich i Ostrojewskich	Cielemęc	1	1,154	78	28 lutego (12 marca)
„ Zamojski	Jana Herniczka	Grabówka i Boiska	3	25,588	43	„
„ Kransnostawski	Malwiny Podgórskiej	Bzowiec-Górny B.	1	5,180	17	7 (19) lutego
	Władysława Staniszewskiego	Targowisko i Boćki	2	3,678	66	9 (21) lutego
	Mar. Suchodolskiej	Chruszów	2	3,501	33	22 lutego (6 marca)
	Wincentego Miklaszewskiego	Jaslików lit. B.	1	683	94	„
	Aleks. Konczewskiego	Brzezno	1	10,142	68	18 lutego (2 marca)
	Michaliny Żurawskiej	Jaślików lit. E.	1	630	28	„
	SS-rów Józ. Rembelińskiego	Jaślików lit. F.	1	193	33	„
	Otolji Kulczyckiej	Wulka-Żołkiewska i Stany	4	15,732	50	28 lutego (12 marca)
	SS-rów ks. Adama Woronieckiego	Rejowiec	6	18,198	—	„
„ Hrubieszowski	Kacpra Sufczyńskiego	Gostynne	2	17,839	33	„
	Sewer. Madana	Kozodawy	2	16,906	15	„
	Wilh. Lityńskiej	Nedeżów	1	3,095	20	18 lutego (2 marca)
	Romana Pohoreckiego	Terebieniec A. Terebiń	2	17,935	20	14 (26) lutego
	Bolesława Sierakowskiego	Niewirków z majdanem	1	11,330	50	7 (19) lutego
„ Bialski	Aleksandry Jazykowej	Aleksandrówka (dobra donacyjne)	1	4.776	70	„
„ Lubelski	Apol. Sidowa	Kąty	1	7,814	57	28 lutego (12 marca)
	Ferdynanda Milżyckiego	Kozice-Dolne	2	7,226	44	24 lutego (8 marca)
	Józefy Gołębiowskiej	Obliźniak	1	171	78	14 (26) lutego
	Em. Strzeleckiego	Łukawka	2	3,566	84	11 (23) lutego
	Ferdynanda Hincza	Wulka-Zabłocka	1	475	12	9 (21) lutego
Gubernja Augustowska.						
Powiat Augustowski	Kajetana Karwowskiego	Żrobki	1	3,094	61	7 (19) lutego
	Apolinar. Mościckiego	Ławsk	1	8,936	94	11 (23) lutego
	Stanis. i Franc. Żelechowskich	Rypałki	3	4,595	95	„
	Juljana Łempickiego	Bogusze-Rypałki lit. C.	3	4,583	89	16 (28) lutego
„ Marjampolski	Jakóba Dackiewicza	Jakubanice B.	1	66	67	24 lutego (8 marca)
	SS-rów Mich. Szerwińskiego	Mironiszki	1	910	—	18 lutego (2 marca)
	Józ. Sięgajło	Kajmele	2	10,728	25	„
	Józ. Wojsbuna	Kretkąpie	3	3,946	33	9 (21) lutego
„ Kalwaryjski	Karola Fricza	Jegliniszki	1	1.498	73	„
	Leop. i Pauliny Zdanowiczów	Krasienka	1	973	6	11 (23) lutego
	Leop. Szmidta	Pilokalnie	1	2,155	50	22 lutego (6 marca)
„ Łomżyński	Jakóba Sakowicza	Srebrowo	1	3,348	33	18 lutego (2 marca)
	Pelagji Ciepielewskiej	Brzozowo-Solniki	2	168	17	14 (26) lutego
„ Sejneński	Antoniego Szumkowskiego	Jurgielewszczyzna	3	10,110	13	11 (23) lutego

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAZE PUBLICZNE.

(N. D. 3234). *Петроковское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что 1 (13) Іюня с. г., въ 12 часовъ дня въ присутствіи Губернскаго Правленія будутъ производиться торги, посредствомъ запечатанныхъ пакетовъ, на продажу шерсти отъ стрыжки 781 овецъ и 234 ягнятъ въ нынѣшнемъ 1867 году въ секвестрораниомъ имѣніи Боровно имѣющихся. Каждый желающій приступить къ покуцкѣ означенной шерсти долженъ представить объявленіе свое на имя Петроковскаго Губернскаго Правленія, съ надписью на конвертѣ, на какую цѣль подано объявленіе и съ приложеніемъ къ оному квитанціи казначейства во взносѣ залога (vadium) въ 500 руб. сер. Торги останутся за тѣмъ, кто въ представленномъ объявленіи пожертвуетъ самыя выгодныя цѣны, такъ какъ гласные торги въ томъ только случаѣ произведены будутъ, если-бы въ двухъ или болѣе объявленіяхъ пожертвованы были однѣ и тѣ же цѣны, коковые гласные торги должны быть произведены послѣ скрытія пакетовъ между лицами, предъявившими одинаковыя цѣны. Объявленія представленныя послѣ открытія торговъ, или же представленныя не по формѣ или съ подчистками приняты не будутъ.

Форма Объявленія.

Я ниже подписавшійся объявляю, что обязываюсь купить всю шерсть, которая отъ стрижки овецъ въ нынѣшнемъ 1867 году, окажется въ секвестрованном имѣніи Боровно по цѣнѣ 00 руб. 00 к. сер. за одинъ пудъ означенной шерсти и что я подвергаюсь всѣмъ извѣстнымъ мнѣ кондиціямъ къ покупкѣ этой шерсти устаиовленнымъ. Квитанцію Губернскаго Казначейства во взносѣ залога прилагаю у сего, и въ случаѣ, еслибъ торги не остались за мною, прошу о высылкѣ оной по почтѣ въ городъ . . . .

Жительство мое въ городѣ . . . .

Городъ . . . . число . . . . . годъ. . .

* * *

Podaje niniejszym do wiadomości ogółu, że 1 (13) Czerwca r. b. o godzinie 12 z połuduia odbywać się będzie w sali posiedzeń Rządu Gubernjalnego licytacja, przez deklaracje opieczętowane, na sprzedaż wełny z tego rocznej strzyży 781 owiec i 234 jagniąt w sekwestrowanym majątku Borowno znajdujących się. Każdy chęć kupna mający, winien przedstawić deklarację na imie Rządu Gubernjalnego Petrokowskiego, z dopiskiem na jaki cel deklaracja złożoną zostaje, u z dołączeniem kwitu kasy gubernialnej na złożone vadium w ilości rs. 500. Kto w złożonej deklaracji najwyżej nad szacunek postąpi, utrzyma się przy kupnie, gdyż licytacja głośna pomiędzy wszystkiemi deklarantami nie będzie; wrazie wszakże podania jednakowej oferty w dwóch lub więcej deklaracjach, licytacja głośna odbędzie się zaraz po otwarciu deklaracji, lecz tylko między konkurentami, którzy jednakowe najwyższe oferty podali. Deklaracje przedstawione po rozpoczęciu licytacji, jako też te, któreby by nie podlug dołączonego wzoru, lub z podskrobaniami przedstawione, przyjęte nie będą.

Wzór do deklaracji.

Ja niżej podpisany niniejszym deklaruję się kupić od Skarbu Królestwa wszystką wełnę, jaka ze strzyży tegorocznej owiec w dobrach sekwestrowanych Bórowno okaże się za cenę rs. 00 (wypisać literami) za jeden pud i poddaję się wszelkim do sprzedaży tej wełny ustanowionym i mnie znanym warunkom. Kwit kasy gubernjalnej na wniesione vadium załączając przy niniejszym, wrazie nieutrzymania się przy licytacji, proszę o zwrot takowego vadium pocztą do miasta N. . . .

Moje stałe zamieszkanie w mieście . . . . .

Pisałem w mieście N. . . . . . dnia . . . . . roku. . . .

Г. Петроковъ, 22 Мая (3 Іюня) 1867 г.

Асесоръ,

(N. D. 3232). *Люблинское Губернское Правленіе.*

На основаніи предложенія Г-на Главнаго Директора Предсѣдательствующаго въ б. Правительственной Комисіи Финансовъ отъ 25 Февраля (9 Марта) с. г. за N. 7667, Губернское Правленіе симъ объявляетъ, что 6 (18) Іюня с. г. въ залѣ присутствія сего Правленія, будутъ производиться торги съ аукціона, на отдачу въ арендное содержаніе:

1. Съ 20 Мая (1 Іюня) 1867 по такое же число 1869 г.

а) Земель Фрампольскаго прихода расположенныхъ въ Замостскомъ Уѣздѣ отъ суммы 66 руб. $93\frac{1}{2}$ коп. сер. годоваго чинша.

б) Покапитульнаго фольварка Поповъ расположеннаго въ Яновскомъ Уѣздѣ отъ сумы 34 руб. сер.

2. Съ 12 (24) Іюня 1867 г. по конецъ Іюня 1869 г. пропинаціонныхъ доходовъ въ упомянутомъ выше имѣніи Поповъ, отъ сумы 41 рубль годоваго чинша.

Торги эти будутъ производ ся на обще извѣстныхъ условіяхъ къ отдачѣ въ аренду казенныхъ имѣній, въ томъ только омѣненныхъ, что соискатели обязаны представить квалификаціонное свидѣтельство означеноое Намѣстникомъ Царства отъ 24 Января 1818 г. съ пропущеніемъ пункта о з аніи сельскаго хозяйства.

Всякій желающій приступить къ торгамъ, долженъ представить предварительный залогъ соразмѣрно $\frac{1}{4}$ части сумы назначенной для торговъ.

Въ случаѣ ежели явится одно только желающее торговаться лице и предложить суму свыше означенной къ торгамъ, признано будетъ съемщикамъ.

Ближайшія свѣдѣнія объ условіяхъ можно почерпнуть въ Губернскомъ Правленіи въ отдѣленіи Государственныхъ имуществъ.

Г. Люблинъ, 21 Мая (2 Іюня) 1867 года.

Асесоръ Отдѣленія,

1 Дѣлопроизводитель, Влодарскій.

(N. D. 3235). *Кѣлецкое Губернское Правленіе.*

На основаніи 1 ой статьи Высочайшаго Указа съ 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года вызывается симъ къ возврату на родину бѣжавшій изъ мѣста своего жительства безъ дозволенія надлежащихъ властей Иванъ Войцѣховъ Бѣхонскій, который по имѣющимся свѣдѣніямъ находится нынѣ за границею, съ тѣмъ чтобы въ продолженіи шести недѣль со дня настоящаго вызова явился въ ближайшее полицейское Управленіе Царства въ противномъ же случаѣ согласно 340 и 341 стать уложенія о наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ, приговоренъ будетъ къ безвозвратному изгнанію.

* * *

W zastosowaniu się do art. 1 Najwyższego Ukazu z d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 roku, wzywa niniejszym, do powrotu do kraju tutejszego, zbiegłego z miejsca swego zamieszkania Jana Biechońskiego, który podług posiadanych wiadomości ma przebywać za granicą z zastrzeżeniem, aby wciągu 6-u tygodni, licząc od daty ninie szego wezwania, obecność swoją w Królestwie Polskiem, najbliższej władzy policyjnej zameldował, gdyż w przeciwnym razie na mocy art. 340 i 341 Kodeksu Kar Głównych i Poprawczych, na bezpowrotne wygnanie z kraju skazanym zostanie.

Г. Кѣльцы, 20 Мая дня 1867 годе.

и. д. Вице-Губернатора, Мануиловъ.

Совѣтникъ, Каменовскій.

Дѣлопроизводитель, Отто.

(N. D. 3201). *Варшавскій Военный Округъ.*

Въ Военно-Окружномъ Совѣтѣ Варшавскаго Военнаго Округа, будетъ произведенъ 23 Іюня рѣшительный торгъ безъ переторжки, на перевозку казенныхъ вещей изъ магазиновъ Варшавскаго Интендантскаго вещеваго склада и медикаментовъ и аптечныхъ припасовъ изъ Варшавскаго аптечнаго магазина, въ періодъ съ 1 Іюня 1867 по 1 Января 1870 г.

Перевозка вещей будетъ производится во всѣ мѣста, куда надобность укажетъ, изъ магазиновъ Интендантскаго склада находящихся: 1. въ Варшавѣ, 2. Брестъ-Литовскѣ, 3. въ Новогеоргіевскѣ, 4. медикаментовъ изъ Варшавскаго Аптечнаго Магазина вещей и медикаментовъ по г. Варшавѣ, 5. Отъ магазиновъ склада и вообще всѣхъ другихъ мѣстъ отправленія до воксаловъ желѣзныхъ дорогъ и обратно, 6. въ сторону, отъ всѣхъ нынѣ существующихъ и впредь могущихъ открыться желѣзныхъ дорогъ.

Перевозка изъ всѣхъ указанныхъ мѣстъ будетъ предоставлена не иначѣ, какъ безраздѣльно одному лицу, по этому, въ вызовахъ къ торгамъ должны быть означены цѣны, на обыкновенныя и срочныя подводы съ каждаго пуда на 100 верстъ, для всѣхъ означенныхъ выше 6 пунктовъ.

Перевозка вещей и медикаментовъ въ мѣста лежащія на самой линіи желѣзныхъ дорогъ, будетъ производиться непосредственнымъ распоряженіемъ Интендантскаго вѣдомства; перевозка же частію по желѣзной дорогѣ, а потомъ въ сторону на подводахъ, остается на обязанности подрядчика, съ платою за перевозку: по желѣзнымъ дорогамъ по существующими тарифамъ, а въ сторону по подрядной цѣнѣ съ пуда на 100 верстъ. Подрядъ долженъ исполняться на основаніи утвержденныхъ условій съ соблюденіемъ, сверхъ того, правилъ указанныхъ въ главѣ II раздѣла III к. 1 ч. 4 Св. Воен. Пост. о подрядахъ вѣдомства Военнаго Министерства.

Утвержденіе послѣднихъ состоявшихся на торгахъ цѣнъ, будетъ зависѣть отъ Военно Окружнаго Совѣта, если объявленныя цѣны окажутся выгодными для казны, по соображенію съ цѣнами, предварительно назначенными Военнымъ Совѣтомъ, въ особомъ пакетѣ.

На случай неисправности подрядчика опредѣляется неустойка въ размѣрѣ 10% той суммы, которая излержана на перевозку съ 1 Мая 1865 по 1 Мая 1866 г.

Соразмѣрно этой суммѣ залоговъ, въ обезпеченіе неустойки требуется на 1,600 руб.

Залоги въ обезпеченіе неустойки, должны заключаться въ наличныхъ деньгахъ, или процентныхъ бумагахъ, а въ обезпеченіе задатковъ, которыя могутъ быть выданы, на основаніи условій, можетъ быть подвергнута одна половина въ свидѣтельствахъ, на недвижимости, а другая половина должна быть въ наличныхъ деньгахъ или процентныхъ бумагахъ.

Торгъ будетъ произведенъ изустный, съ допущеніемъ запечатанныхъ объявленій, но присылка запечанныхъ объявленій отъ тѣхъ лицъ, которыя лично или чрезъ повѣренныхъ будутъ участвовать въ изустномъ торгу, воспрещается и подобныя объявленія небудутъ приняты ни въ какое соображеніе.

Лица желающія вступить въ изустный торгъ, обязаны до приступленія къ нему, не позже 11 часовъ утра назначеннаго дня, представить при прошеніи на узаконенной гербовой бумагѣ, документы о своемъ званіи и залоги въ обезпеченіе неустойки.

Запечатанныя объявленія, должны быть поданы лично, или присланы по почтѣ съ такимъ расчетомъ, чтобы поступили въ Окружной Совѣтъ не позже 11 часовъ утра въ день назначеный для торга. Запечатанныя объявленія, на основаніи ст. 1990 т. X, ч. I, Св. Зак. Гражд., должны заключать въ себѣ: 1. Согласіе принять подрядъ, на точномъ основаніи объявленія и условій, безъ перемѣны; 2. цѣны съ каждаго пуда на сто верстъ, особо на срочныя, и особо на обыкновенныя подводы. Цѣны должны быть написаны прописью, а не цифрами, и безъ всякихъ подчистокъ и поправокъ, или съ оговорками объ нихъ; въ цѣнахъ недопускается другихъ дробей, кромѣ $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$ и $\frac{1}{16}$ коп. сереб; 3. мѣсто пребываніе, званіе, имя и фамилію подрядчика, мѣсяцъ и число, когда написано. При объявленія должны быть приложены: 4. документы о званіи подрядчика, и 5. залоги въ обезпеченіе неустойки.

Надпись на пакетѣ въ которомъ запечатано объявленіе, должна быть слѣдующая: „Объявленіе въ Военно-Окружной Совѣтъ Варшавскаго Военнаго Округа, къ назначенному 23 Іюня мѣсяца 1867 г. торгу, на перевозку казенныхъ вещей и медикаментовъ, съ 1 Іюня 1867, по 1 Января 1870 г.

Вызовы заключающія въ себѣ условія, несогласныя съ настоящимъ объявленіемъ, или съ условіями будутъ оставлены безъ всякихъ послѣдствій.

Г. Варшава 21 Марта 1867 года.

Окружной Интендантъ,

Генералъ-Маіоръ, Хомнтовскій.

Начальникъ Отдѣленія, Масловъ.

(N D 3161). *Начальникъ Гостынскаго Уѣзда.*

На основаніи предписанія Варшавскаго Губернскаго Правленія отъ 17 (29) Декабря 1866 г. за N. 128797/25331, симъ объявляется, что по причинѣ несостоянія торговъ въ первый срокъ, производится будутъ въ Гостынскомъ Уѣздномъ Управленіи въ 31 Мая (12 Іюня) день с. г. въ 11 часовъ утра вторичные торги за уменьшенную въ $\frac{1}{4}$ часть суму на отдачу въ арендное содержаніе съ 20 Августа (1 Сентября) 1867 г. по 20 Августа (1 Сентября) 1868 г. пропинаціонныхъ доходовъ, на земляхъ перешедшихъ въ собственность крестьянъ въ слѣдующихъ частныхъ имѣніяхъ:

1. Имѣній Бродне начиная съ 69 руб.
2. Имѣніи Ястрембѣ начиная съ 19 руб. 50 коп.
3. Потржасковъ начиная съ 24 руб.

О ближайшихъ условіяхъ по этому предмету, можно получить свѣденія въ Гостынскомъ Уѣздномъ Управленіи ежедневно исключая только празничныя и высоко торжественныя дни.

* * *

Podaje do powszechnej wiadomości iż z mocy upoważnienia Rządu Gubernialnego Warszawskiego z dnia 17 (29) Grudnia 1866 r. Nr. 128,797/25,331 w Biórze Naczelnika Powiatu Gostyńskiego w dniu 31 Maja (12 Czerwca) r. b. o godzinie 11 z rana odbywać się będzie od zniżonej $\frac{1}{4}$ części sumy ustanowionej głośna in plus licytacja na wydzierżawienie dochodu propinacyjnego z gruntów włościańskich na rok jeden poczynając od dnia 20 Sierpnia (1 Wrześ.) r. b. do dnia 20 Sierpnia (1 Września) 1868 r., a mianowicie:

1. W dobrach Brodne od sumy rs. 69.
2. „ Jastrzębie „ „ 19 k. 50.
3. „ Potrzasków „ „ 24.

Mający więc chęć licytowania obowiązany zaraz przy licytacji złożyć vadium jednej 4-ej części sumy do licytacji oznaczonej a utrzymujący się obowiązany dokompletować takowe od sumy wyrównywającej $\frac{1}{4}$ części postąpioeny dzierżawnej.

Inne warunki mogą być w każdym czasie przejrzane w Biórze Naczelnika Powitu w godzinach biórowych.

Г. Гостынинъ, 16 Мая дня 1867 года.

2 Мелинъ.

(N. D. 3204). *Пабіяницкое Лѣсное Управленіе.*

Такъ, какъ назначенные на 8 (20) Декабря минувшаго года, изустные торги на продажу лѣса, въ Стражи Правда, участкѣ Лдзань, не сосоялись, то таковые торги будутъ совершаться согласно предписанію Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 16 (28) Мая с. г. за N. 9610 въ другомъ срокѣ 28 Іюня (10 Іюла) с. г. въ Пабіяницкомъ Лѣсномъ Управленіи, начиная съ 10-ти часовъ утра, а именно:

Въ стражи Правда, участкѣ Лдзань, бук. D. Округъ I порубки N. 14, 15, 16, 17, назначенныя и утвержденныя на 1867 г., начиная отъ оцѣнки 1,160 руб. 54 коп.

Всякій затѣмъ изъ желающихъ участвовать въ сихъ торгахъ, обязанъ явится въ назначенное выше мѣсто и срокъ съ залогомъ 116 р. который неоставшимся при торгу сейчасъ будетъ возвращенъ, за кимже торгъ останется тотъ обязанъ исполнит залогъ до $\frac{1}{10}$ части поступленной сумы, кромѣ того оплатить сейчасъ половину причитающейся сумы за закупленный лѣсъ.

О прочихъ условіяхъ объясниться можно въ Пабіяницкомъ Лѣсномъ Управленіи во время назначенное для службы.

* * *

Skoro naznaczona na dzień 8 (20) Grudnia r. z., głośna in plus licytacja na sprzedaż drzewa w straży Prawda, obrębie Ldzań spełzła bezskutecznie, zatem w skutek reskryptu Rządu Gubernialnego Petrokowskiego z dnia 16 (28) Maja r. b. Nr. 9610, taż licytacja odbywać się będzie w drugim terminie to jest 28 Czerwca (10 Lipca) r. b. w Urzędzie Leśnym Pabjanice, poczynając od godziny 10 rano, a mianowicie:

W straży Prawda, obrębie Ldzań, lit. D. Okręg I cięcia Nr. 14, 15, 16, 17 naznaczone i zatwierdzone na rok 1867 poczynając od szacunku rs. 1,160 kop. 54.

Każdy zatem mający chęć uczestniczyć w pomienionej licytacji winien przybyć na termin i miejsce wyżej oznaczone z vadium rsr. 116, które nieutrzymującemu się przy licytacji zaraz powrócone będzie; utrzymujący się zaś przy licytacji winien takowe dokompletować do $\frac{1}{10}$ części postąpionej sumy, oraz zapłacić zaraz połowę całkowitej należności za drzewo zakupione.

O innych warunkach można dowiedzieć się w Urzędzie Leśnym Pabijanice w godzinach biurowych.

Рыдзины 19 (31) Мая дня 1867 г.

Старшій Лесничій, Васильковскій.

OSTRZEŻENIA.

N. D. 3252) *Urząd Loterji w Królestwie Polskiem.*

Miejscowy kollektor Loterji Klasycznej Markus Folman doniósł iż $\frac{2}{4}$ części losu zamiennego Nr. 8724 *c d* które on sprzedał do czterech poprzednich Klas bieżącej 108 Loterji, graczom: Walterowi i Korugoldowej przed wydaniem tymże do 5-ej klasy niewiadomym sposobem z kantoru jego zginęły lub też skradzione zostały.

Przeto Urząd Loterji podając o tem do wiadomości, ostrzega osobę w posiadaniu której powyższe $\frac{2}{4}$ części rzeczonego losu mogłyby się znajdować, iż żadnej z nich korzyści nie odniesie albowiem wygrana na pomieniony los w 5-ej Klasie przypaść mogąca jedynie właściwym graczom, los z 4-ej Klasy o którym mowa posiadającym, za poświadczeniem kollektora o uiszczeniu właściwych stawek za klasę 5-tą przyznaną będzie.

Warszawa d. 24 Maja (5 Czerwca) 1867 r.

Naczelnik Urzędu Loeschern,

Sekretarz Urzędu, J. K. Noiński.

---

w Drukarni Rządowej przy Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego.— Za pozwoleniem Cenzury.